

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΓΕΝΑΡΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 366 ΔΡΧ. 200

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Η εκστρατεία του σοσιαλφασισμού ενάντια στο απεμπλουτισμένο ουράνιο

Αντισταθείτε στον Γκαίμπελς

Οι σοσιαλφασίστες για να πετύχουν τους στόχους τους φοβίζονται και πανικοβάλλουν το λαό. Ήδη ταλαιπωρούν πρακτικά χιλιάδες και δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους, φοιτητές και στρατιώτες στο Κόσοβο και τη Σερβία, τις οικογένειές τους, καθώς και εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στη βόρεια Ελλάδα.

Γι' αυτές τις εγκληματικές εμπλουτισμένες σε ψέμμα προπαγανδιστικές βόμβες η κλίκα Σημίτη-Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου, το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ και πάνω απ' όλους ο Γκαίμπελς Κωνσταντόπουλος δεν πληρώνουν ποτέ.

Που είναι οι δημοκράτες επιστήμονες, οι τίμιοι δημοσιογράφοι και δημοσιολόγοι να τους απαντήσουν; Γιατί τέτοια δειλία;

Δεν μπορούν να πουν στον κόσμο για να ησυχάσει ότι η ραδιενέργεια του απεμπλουτισμένου ουρανίου δεν μπορεί καν να περάσει το δέρμα, ότι είναι μικρότερη κατά 60% από εκεί-

νη στην οποία εκτίθεται κανείς αν κάτσει πάνω σ' ένα μεγάλο βράχο όπου υπάρχει κοίτασμα φυσικού ουρανίου, δηλαδή πρακτικά εντελώς ανώδυνη; Ότι δεν είναι γι' αυτό το λόγο ραδιενεργό όπλο; Ότι οι βλάβες που προκαλεί είναι μόνο όταν χτυπάει σ' ένα θώρακα τανκς και εκρήγνυται γιατί τότε βράζει στους 5000 βαθμούς και γίνεται ένα τοξικό σώμα, και ότι μόνο τότε βλάπτει σαν τοξικό και όχι σαν ραδιενεργό;

Δεν μπορούν να πουν και να επιμείνουν ότι από αυτό το τοξικό υλικό μπορούν να βλαφτούν μόνο οι στρατιώτες που είναι μέσα στο τανκς, αν και ο μεγάλος κίνδυνος γι' αυτούς δεν είναι η τοξικότητα αλλά το να γίνουν κομμάτια από τα θραύσματα; Δεν μπορούν να φέρουν σαν τεράστιο δείγμα της απάτης ότι οι πιο εκτεθειμένοι άνθρωποι από

συνέχεια στη σελ. 4

Οι σοσιαλφασίστες έχουν αποχαλινωθεί και η εξουσία τους στα ΜΜΕ έχει γίνει συντριπτική. Με επικεφαλής το σκληρό ηγεμονικό πυρήνα, ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ στην πολιτική και τον ΣΚΑΙ και μερικές εφημερίδες στα ΜΜΕ είναι σε θέση να οργανώσουν έναν προπαγανδιστικό μεσαίωνα που να παρασέρνει στο διάβα του όλες τις τάξεις της άρχουσας τάξης και όλα τα άλλα ΜΜΕ. Μέσα σε λίγες ώρες και σε λίγες μέρες “απόδειξαν” τώρα ότι τα Βαλκάνια είναι άρρωστα από τις νατοϊκές βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου, όπως, “απόδειξαν” λίγες μέρες πριν ότι η Τουρκία έχει τις πιο βάρβαρες φυλακές του κόσμου και όπως “απόδειξαν” λίγους μήνες πριν ότι ο Σημιάς και όχι οι πλοίαρχοι έφταιγαν για το ναυάγιο του “Σάμινα”.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ με κοινό ηγέτη τους τον Γκαίμπελς Κωνσταντόπουλο, έκαναν απλά τη δουλειά τους. Δεν υπάρχει τίποτα να προσάψει κανείς σ' αυτά τα αφοσιωμένα και έμπειρα τσιράκια του Κρεμλίνου. Το πρόβλημα είναι με το χαρακτήρα της υπόλοιπης α-

στικής τάξης, ιδιαίτερα με το χαρακτήρα των πολιτικών, των δημοσιολόγων, και των επιστημόνων της, που διαλύονται, παραλύουν, υποκύπτουν και συχνά ακολουθούν αυτό το ρεύμα ικετεύοντας για συ-

συνέχεια στη σελ. 4

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Το Σαββάτο 6 Ιανουαρίου οι άνεργοι των Λιπασμάτων μαζί με την Επιτροπή Σωτηρίας πραγματοποίησαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο λιμάνι του Πειραιά ενάντια στο άδικο κλείσιμο του εργοστασίου και την αδιαφορία του κράτους για την αποκατάστασή τους.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
Περίπου εβδομήντα άνεργοι καθώς και μέλη της Επιτροπής

Σωτηρίας συγκεντρώθηκαν σε απόσταση λίγων μέτρων από το σημείο όπου θα γινόταν η θρησκευτική τελετή για τη ρί-

ψη του σταυρού στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας και συγκεκριμένα οι Στεφανόπουλος, Σημίτης, Λαλιώτης, Κακλαμάνης, Κ. Καραμανλής και πολλοί βουλευτές από το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Οι άνεργοι ήθελαν από τη μια να δείξουν την αποφασιστικότητά τους

και το μέγεθος της αγανάκτησής τους στις πολιτικές δυνάμεις, και από την άλλη να ενημερώσουν και να ευαισθητοποιήσουν το λαό του Πειραιά και τα ΜΜΕ για το πρόβλημά τους.

Οι άνεργοι παρατάχθηκαν μπροστά στην είσοδο της στοάς του Πύργου του Πειραιά

κρατώντας δύο πανό που έγραφαν: “Αποκατάσταση Τώρα” και “15 μήνες άνεργοι, Λιπάσματα”. Ταυτόχρονα μοίραζαν προκήρυξη όπου εξηγούσαν την κατάστασή τους και τα αιτήματά τους. Το σημείο της

συνέχεια στη σελ. 2

ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

συγκέντρωσης επιλέχθηκε ώστε αφενός να μπορούν οι συγκεντρωμένοι να κάνουν την παρουσία τους και να ακουστούν, και αφετέρου να μην εμποδίσουν τον λαό του Πειραιά που ήθελε να παρακολουθήσει τη θρησκευτική τελετή.

Παρά όμως την προσεκτική επιλογή του σημείου ώστε να μη δημιουργηθούν προβλήματα, ο επικεφαλής της Αστυνομίας του Πειραιά πλησίασε τους συγκεντρωμένους και τους είπε ότι πρέπει να διαλυθούν και να απομακρυνθούν. Αυτό δεν έγινε βέβαια δεκτό από τους συγκεντρωμένους. Την κρίσιμη αυτή στιγμή ύστερα από παρέμβαση του Προέδρου του Νομαρχιακού Συμβουλίου Πειραιά που συμμετείχε στη σύσκεψη στο Δημαρχείο Κερατσινίου (δες προηγούμενο φύλλο *Νέας Ανατολής*) οι επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης υποχώρησαν και συμφώνησαν με την ηγεσία των εργαζομένων να μην φωναχτούν συνθήματα κατά την έναρξη της θρησκευτικής τελετής και μέχρι τη λήξη της, αλλά να φωναχτούν συνθήματα πριν και μετά από αυτήν. Αυτή άλλωστε ήταν και η πρόθεση των συγκεντρωμένων στο γενικό πλαίσιο του σεβασμού του θρησκευτικού αισθήματος των πολιτών του Πειραιά.

Ο εκπρόσωπος των ανέργων άρχισε να ενημερώνει το λαό για το σκοπό της συγκέντρωσης με ντουντούκα και οι άνεργοι φώναζαν με δυναμικότητα συνθήματα: *“Κλείσαν κλείσαν τα Λιπάσματα, γέμισαν τον Πειραιά ανέργους και χαλάσματα”*, *“Δουλειά, δουλειά και όχι ανεργία”*, *“Τα ΜΜΕ και όλα τα κανάλια, ελάτε να προβάλλετε τα μαύρα μας τα χάλια”*.

Τα συνθήματα φωνάχτηκαν με ακόμα μεγαλύτερη δύναμη όταν οι επίσημοι παρέλασαν μπροστά από το σημείο της συγκέντρωσης για να κατευθυνθούν προς το σημείο της τελετής, και στη συνέχεια όταν ακολούθησαν τον ίδιο δρόμο επιστρέφοντας από το σημείο της τελετής, και ακούστηκαν εκκωφαντικά ώστε να

τους κάνουν να γυρίσουν το κεφάλι, και να τρέχουν να φύγουν από το θερμό σημείο σαν πρωταθλητές του βάδην.

Ο σεβασμός που έδειξαν οι άνεργοι στα αισθήματα του λαού αποφεύγοντας να παρεμποδίσουν την τελετή με οποιονδήποτε τρόπο κέρδισε τη συμπάθεια των ανθρώπων που στάθηκαν άφοβα στο πλάι τους διπλασιάζοντας τη δύναμή τους. Τα συνθήματα των ανέργων ακούστηκαν από χιλιάδες ανθρώπους και όλος ο πολιτικός Πειραιάς συγκλονίστηκε από αυτά.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Η συγκέντρωση αυτή ήταν η πρώτη σημαντική εκδήλωση προς τα έξω των ανέργων μετά από έναμιση χρόνο οπότε η επίσημη διοίκηση του σωματείου σταμάτησε κάθε κινητοποίηση. Ήταν αποτέλεσμα μίας κλιμάκωσης αυτού του αγώνα σε πολιτικό επίπεδο που ξεκίνησε με τους δικαστικούς αγώνες στα ελληνικά δικαστήρια, και τις προσφυγές στην Ευρώπη, συνεχίστηκε με την καταγγελία του πουλήματος του Σωματείου και βρήκε για πρώτη φορά μία ευρεία πολιτική στήριξη από βουλευτές και παράγοντες της τοπικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης στη σύσκεψη που έγινε στο Δημαρχείο Κερατσινίου ύστερα από παρέμβαση και πίεση των ανέργων και της Επιτροπής Σωτηρίας.

Ανάλογης βαρύτητας ήταν η πορεία που είχε οργανωθεί προς την Πρότυπο από την Επιτροπή Σωτηρίας επί διοίκησης Τσιρμούλα. Ήταν και η μοναδική πορεία των Λιπασματιωτών με την οποία ασχολήθηκαν τα ΜΜΕ, αλλά πνίγηκε στον απόηχο του σεισμού που έγινε την ίδια μέρα. Στη συνέχεια ο Τσιρμούλας διοργάνωσε αραιές, άνευρες συγκεντρώσεις χωρίς πολιτικό στόχο που είχαν χαρακτήρα εκτόνωσης του αγώνα των εργαζομένων και έφερναν την απομόνωση από το λαό αφού έπαιρναν τη μορφή του αποκλεισμού των δρόμων, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να δημιουργήσουν το θέμα για το

άδικο κλείσιμο και την αποκατάσταση των εργαζομένων και να προσελκύσουν τα ΜΜΕ. Αυτή η τακτική έθαψε γι' αρκετό καιρό, όχι όμως για πάντα τον αγώνα των Λιπασματιωτών.

Οι εργαζόμενοι με τη συμπαράσταση της Επιτροπής Σωτηρίας κατάλαβαν το πούλημα και τις ψεύτικες υποσχέσεις του Τσιρμούλα, κατάγγειλαν τη διοίκηση του Σωματείου και ξεκίνησαν τον αγώνα τους χωρίς αυτήν και εναντίον της. Μέχρι να απογυμνωθεί τελείως ο Τσιρμούλας και να αποκαλυφθούν όλα τα ψέματα του για αποκατάσταση δεν μπορούσε να οργανωθεί μία τέτοια εκδήλωση όπως αυτή του Πειραιά ακριβώς γιατί οι εργαζόμενοι μέχρι τότε δεν ήθελαν να εναντιωθούν οριστικά στη διοίκηση του σωματείου τους που τους εκβίαζε με θέσεις εργασίας, ανύπαρκτες τροπολογίες Λαλιώτη και ανύπαρκτα νομοσχέδια. Από το σημείο αυτό της απογύμνωσής του χρειάστηκε να περάσει κάποιος χρόνος για να συσπειρωθούν οι δυνάμεις των εργαζομένων και να πιστέψουν στη δυνατότητα ενός νέου ξεκινήματος. Τώρα οι συνθήκες ήταν ώριμες για να γίνει το ξεκίνημα αυτό.

Η ανοδική πορεία του αγώνα των ανέργων των Λιπασμάτων οφείλεται στο ότι αυτή τη φορά οι εργαζόμενοι κουβαλάνε την πείρα των πουλημάτων που δοκίμασαν από το ΠΑΣΟΚ των Σημίτη-Λαλιώτη, από το λεγόμενο ΚΚΕ που με το δήμαρχο του Μπεάζογλου έβαλε την ταφόπλακα στο εργοστάσιο χωρίς να ενδιαφερθεί για την τύχη των ανέργων που δημιουργήθηκαν, όλων των κομμάτων που θέλησαν ή συμφώνησαν με το κλείσιμο του εργοστασίου και αθέτησαν οποιαδήποτε δεσμευση για αποκατάσταση των εργαζομένων, και ενός σωματείου που αποτελούνταν από κρατικούς συνδικαλιστές και συνδικαλιστές όλων των κομμάτων.

Η πείρα αυτή τους δίνει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους και τους ενώνει ακόμα περισσότερο με τους συμπαραστάτες της Επιτροπής Σωτηρίας. Ταυτόχρονα τους δείχνει τη σωστή κατεύθυνση για τον αγώνα τους μέσα από την ενότητά που βρήκαν με τους άλλους εργαζόμενους και με το λαό ενάντια στο καθεστώς της αποβιομηχάνισης. Κεντρικός μοχλός γι' αυτή την ενότητα

είναι η νομοθετική ρύθμιση για την αποκατάστασή τους που αποτελεί ασπίδα προστασίας για όλους τους εργαζόμενους απέναντι στην κατεδαφιστική πολιτική.

Αυτό το καθεστώς των πολιτικών δυνάμεων που εκφράζει αυτή την πολιτική προσπαθεί να πνίξει και να αποδυναμώσει τον αγώνα των εργαζομένων επιβάλλοντας τον αποκλεισμό από τα ΜΜΕ. Για να μπορέσουν να απευθυνθούν σ' αυτό το χώρο των ΜΜΕ, οι συγκεντρωμένοι μοίρασαν προκήρυξη με συγκεκριμένο κάλεσμα προς τους δημοσιογράφους και τους εργαζόμενους των ΜΜΕ, ενώ και με σύνθημα που φώναζαν τους κάλεσαν να δώσουν προβολή στην εκδήλωσή τους. Παρ' ολ' αυτά όλα τα ΜΜΕ κρατήθηκαν μακριά από τη συγκέντρωση που αποτελούσε εκείνη τη στιγμή ένα γεγονός τεράστιας πολιτικής σημασίας. Μάλιστα στα πλαίσια που προβλήθηκαν αργότερα από τον Πειραιά, δεν υπήρχε λήψη του κόσμου που παρακολουθούσε την τελετή, αλλά μόνο των επισήμων ώστε να μην υπάρξει ούτε μία εικόνα από τη συγκέντρωση. Ακόμα και το τηλεοπτικό κανάλι SEVEN X που πρόβαλε τη σύσκεψη στο Δημαρχείο, δεν έδωσε τηλεοπτική κάλυψη στο γεγονός. Την ίδια στιγμή προβαλλόταν για μία πορεία μία ασήμαντη διαμαρτυρία λίγων ανθρώπων για τα σκουπίδια στην Αθήνα.

Για την απομόνωση της φωνής των Λιπασματιωτών έχει δοθεί σαφή πολιτική εντολή όχι μόνο από την κυβέρνηση, αλλά και από όλα τα κόμματα που επηρεάζουν με τον ένα ή τον άλλον τρόπο τα ΜΜΕ. Αυτό που για τις δυνάμεις του καθεστώτος είναι περίπατος, δηλαδή η πρόσβαση στα ΜΜΕ για οποιοδήποτε θέμα, για οποιαδήποτε κίνηση όσο ασήμαντη κι αν είναι αρκεί να καθοδηγείται από το λεγόμενο ΚΚΕ ή από τον ΣΥΝ ή από κάποια ομάδα του ΠΑΣΟΚ ή της ΝΔ, για τους Λιπασματιώτες είναι ένας άθλος. Ακόμα και αν οι άνεργοι προσφύγουν στο έσχατο μέσο της χρησιμοποίησης κάποιας βίαιης μορφής αγώνα, η βία αυτή δεν θα μείνει ατιμώρητη όπως συμβαίνει με την αντίστοιχη βία των καθεστωτικών κομμάτων. Για παράδειγμα έχει κριθεί δικαστικά ότι ένα γιαούρτι που έφαγε στο πρόσωπο ο Αρσένης αποτελεί μορφή ιδεολογικής

διαμαρτυρίας και γι' αυτό δεν τιμωρείται ποινικά. Αν ένας Λιπασματιώτης γιαούρτωνε τον Λαλιώτη, τότε το γιαούρτι θα περνούσε πιθανότατα από τη σφαίρα των ιδεών στη σφαίρα της πολύς συγκεκριμένης ύλης που επιφέρει την πολύ συγκεκριμένη ποινή.

Όμως οι άνεργοι έχουν ήδη πραγματοποιήσει έναν άθλο. Μετά από ενάμιση χρόνο ξαναγέννησαν τον αγώνα τους από τις στάχτες και προχωρούν πετυχαίνοντας στόχους. Στην Ευρώπη η υπόθεση τους ήδη εξετάζεται σε ανώτατο επίπεδο, ενώ το ψήφισμα που πρόκυψε από τη σύσκεψη στο Δημαρχείο Κερατσινίου έχει ήδη συγκεντρώσει τη στήριξη μίας σημαντικής μερίδας βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και παραγόντων της αυτοδιοίκησης που εκφράστηκε και στη συγκέντρωση του Πειραιά όπως αναφέρουμε παραπάνω.

Τώρα οι εργαζόμενοι αρχίζουν να δείχνουν τη δύναμή τους και να επιβάλουν την παρουσία τους και στην πολιτική ζωή και στα ΜΜΕ. Ο αγώνας θα συνεχιστεί με μεγαλύτερη ένταση και από τους εργαζόμενους και από την Επιτροπή Σωτηρίας ανοίγοντας το δρόμο για νέες νίκες.

**Παρακαλούμε τους
αναγνώστες μας
να στέλνουν
τα γράμματά τους
στην Τ. Θυρίδα 8371,
Τ.Κ. 10010**

**Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις
χρησιμοποιήστε
το νέο λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29
ή την Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 10010
στο όνομα
Κ. Κούτελος**

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΔΝ/ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ INTERNET
<http://www.compulink.gr/oakke>
[e-mail:oakke@compulink.gr](mailto:oakke@compulink.gr)

ΠΩΣ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΤΗ ΡΩΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ

Η ρωσόδουλη κλίκα Σημίτη πετυχαίνει σε μια πρώτη φάση τον αληθινό της στόχο που επεδίωκε με το πολιτικό πραξικόπημα των ταυτοτήτων, δηλαδή να σύρει αρχικά και τελικά να υποτάξει τον εκκλησιαστικό σωβινισμό στη δικιά της στρατηγική. Λέμε σε μια πρώτη φάση γιατί φαίνεται ότι τα σχέδια της κλίκας ήταν πολύ πιο σύνθετα και περιλάμβαναν την περικύκλωση-απομόνωση του γενικά δυτικόφιλου Βαρθολομαίου με απώτερο σκοπό την πτώση του.

Ο τελευταίος μήκη ηλιθίως στο μέτωπο των ταυτοτήτων σαν πολιτικός σύμμαχος του Σημίτη και σαν τέτοιος χρησιμοποιήθηκε στο έπακρο σαν διάυλος για το χτύπημα του εθνικισμού και στο τέλος σαν προβοκάτορας για να πάνε οι εθνικιστές της Εκκλησίας στη Ρωσία. “*Η Εκκλησία της Ελλάδος παραδοσιακά στηρίζει τις επιλογές του Οικουμενικού Θρόνου λόγω των δεσμών αίματος. Το τελευταίο χρονικό διάστημα όμως η Εκκλησία της Ελλάδος “φλερτάρει” με όλες τις εκκλησίες, ακόμη και τις σλαβικές, ενώ ορισμένοι σύμβουλοι του κ. Χριστόδουλου προσπαθούν να πείσουν τον Αρχιεπίσκοπο ότι πρέπει να συμμαχήσει με τον Πατριάρχη Μόσχας, τον οποίον χαρακτηρίζουν φίλο*” (Βήμα, 24/12/00-σημ. η υπογράμμιση δική μας).

Αυτό είναι το επίτευγμα της πολιτικής προβοκάτσιας των ταυτοτήτων. Το πρόβλημα των ρωσόφιλων ήταν η εθνικιστική άρνηση των “Καλλίνικων” να συνεργαστούν με τη Ρωσία. Αυτή υπήρξε παραδοσιακά αντισλαβική αρχικά, αντικομμουνιστική μετέπειτα αλλά πάντως αντιρώσικη. Πράγμα που οφείλεται στο σχίσμα του 1833 με το Φανάρι. Όταν ξέσπασε ο θρησκευτικός πόλεμος του 1821 και απέτυχε ο τσαρισμός να διατηρήσει το ρώσικο καποδιστριακό κράτος στην Ελλάδα, η Ρωσία εμπόδισε τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης από τη Μόσχα ελληνικής ορθόδοξης Εκκλησίας. Τότε η πιο φωτισμένη μορφή της Αντιβασιλείας του Όθωνα ο Μάουερ μαζί με τον Αρχιμανδρίτη Θεόκλητο Φαρμακίδη κατάφεραν να αποσπάσουν την ελληνική εκκλησία από την επιρροή της Μόσχας και να γίνει αυτοκέφαλη δηλ. θρησκευτικά και διοικητικά ανεξάρτητη. Εξαιτίας αυτής της αντίστασης ήταν που απέτυχε και η πρώτη σύγχρονη απόπειρα των ρωσόφιλων με επικεφαλής τον Α. Παπανδρέου το 1987 να ελέγξουν τους παπάδες με το νόμο για την εκκλησιαστική περιουσία. Αρχιεπίσκοπος τότε ήταν ο εθνικιστής Σεραφείμ.

Τώρα η Ρωσία έπρεπε οπωσδήποτε να συμμορφώσει αυτή την φράξια χτυπώντας την με τη μορφή του δήθεν ευρωπαϊού και δυτικού Σημίτη. Οι δυτικόφιλοι αστοί δημοκράτες έτρεξαν αμέσως να εκδικηθούν την Εκκλησία για τη χρόνια καταπίεση τους από τον παπαδίστικο μεσαίωνα δίνοντας του τα πιο δυνατά χτυπήματα. Η

κλίκα Σημίτη τους έβγαλε μπροστά γίνει πιστευτό ότι η πηγή του χτυπήματος ήταν η Δύση. Αλλά χρειαζόταν παράλληλα ένας Χριστόδουλος για να χτυπάει σταθερά και με πρόγραμμα την άβητη ιντελιγκέντσια για να πείσει τους εθνικιστές ότι τους κυνηγάει η Δύση και όχι η Ρωσία και παράλληλα να αμβλύνει, να καθυστερεί και να υπονομεύει τις αντιδράσεις των εθνικιστών. Γιατί οι Καλλίνικος και Άνθιμος έλεγαν στην αρχή ότι οι ταυτότητες δεν είναι απαίτηση της Ευρώπης (πόσο μάλλον που η Ευρώπη τάχθηκε ευνοϊκά απέναντι τους όταν ζητήθηκε η γνώμη της), αλλά απαίτηση αποκλειστικά της κυβέρνησης Σημίτη. Οι ρωσόφιλοι χρειάζονταν περισσότερο πίεση και χρόνο. Κάπου εδώ είναι που μπαίνει ο Βαρθολομαίος και στις αρχές Αυγούστου μαζί με την τότε υφυπουργό εξωτερικών Λαΐου επισκέπτονται το χωριό “Ν. Μπελλογιάννης” των προσφύγων του ΔΣΕ στην Ουγγαρία. Σε μια περίλαμπρη τελετή οι αποστάτες τώρα πια του ΔΣΕ υποδέχονται τον Βαρθολομαίο. Οι εθνικιστές παπάδες οργίζονται και η σύγκρουση θα οξυνθεί παραπέρα. Στις 17-25 Οκτώβρη ο τελευταίος βρίσκεται στην Αθήνα παρά το γεγονός ότι ο εκκλησιαστικός εθνικισμός δεν θέλει αυτή την επίσκεψη. Η κλίκα Σημίτη φροντίζει ώστε η άφιξη του Οικουμενικού Πατριάρχη να συμπέσει με την έκδοση των νέων ταυτοτήτων. (Νέα, 18/10/00). Ενώ υποτίθεται ότι είναι ιδιωτική επίσκεψη στους τύπους ουσιαστικά οι ρωσόφιλοι της δίνουν κάθε μεγαλοπρέπεια. Πολιτική ηγεσία και τιμητικό απόσπασμα τον υποδέχονται στο αεροδρόμιο. Ο Ν. Κωνσταντόπουλος του Συν φροντίζει να τον συναντήσει και να εξάγει το έργο του σε αντιπαράθεση με τα “εθνικιστικά διχαστικά κηρύγματα” της Ελληνικής Εκκλησίας (Αυγή, 20/10/00). Το ίδιο κάνει και ο υπ. Δικαιοσύνης Σταθόπουλος. Τώρα πια ο Βαρθολομαίος ως εκπρόσωπος της Δύσης με προθυμία προσφέρεται σαν προβοκάτορας του Σημίτη χωρίς καν να έχει συνείδηση αυτού του ρόλου. Την ίδια ώρα που στο Περιστέρι κηρύττει το “να είμαστε διαλλακτικοί” και εξαίρει τη θρησκευτική αιδελοφύτητα όλων των ευρωπαϊκών κρατών, ο Χριστόδουλος στην Κεφαλονιά εμφανίζεται αδιάλλακτος με τις ταυτότητες, τονίζοντας ότι “δεν είμαστε διατεθειμένοι να πουλήσουμε τα πρωτόκια μας έναντι ενός πινακίου

φακής...” (στο ίδιο 21/10/00). Οι εθνικιστές της Εκκλησίας βράζουν και ο Χριστόδουλος κάνει ότι μπορεί για να οξύνει έντεχνα την οργή τους. Ο Βαρθολομαίος ηλιθιωδώς φροντίζει να οξύνει ακόμα παραπέρα. Απ’ το Φανάρι πια στέλνει επιστολή στην Ελληνική Εκκλησία να αποστείλει μητροπολίτες των Νέων Χωρών στην Κληρικολαϊκή Συνέλευση στις 30 Νοέμβρη. “Νέες Χώρες” αποκαλούνται τα εδάφη που ενσωματώθηκαν στο νεοελληνικό κράτος μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-13 και που διοικητικά παραχωρήθηκαν από το Φανάρι στην ελληνική εκκλησία το 1928 αλλά πνευματικά υπάγονται σ’ αυτό. Η ελληνική εκκλησία αντιδρά και στέλνει μόνο μια αντιπροσωπεία σαν παρατηρητές. Ο Βαρθολομαίος είναι πια για τους εθνικιστές προδότης και άνθρωπος της Δύσης που τους χτυπάει και ζητούν να γίνει η ελληνική Εκκλησία Πατριαρχείο.

Λίγο μετά ο Βαρθολομαίος αντιστέκεται παραπέρα στη Μόσχα. Επισκέπτεται την Εσθονία και αναγνωρίζει την ανεξαρτησία της ορθόδοξης εσθονικής εκκλησίας, ανεξάρτητης από το Κρεμλίνο. Αυτή εκπροσωπεί 15000 πιστούς μια που οι Εσθονοί είναι Λουθηρανοί στο Θρήσκευμα αλλά υπάρχει μια μεγάλη ρώσικη μειονότητα, αποτέλεσμα του εποικισμού των νέων τσάρων του Κρεμλίνου, η οποία καθόλου δεν θέλει να εγκαταλείψει το Πατριαρχείο της Μόσχας. Το τελευταίο εξοργίστηκε, έκδοσε μια αυστηρή ανακοίνωση, και ουσιαστικά διακόπτει τις σχέσεις με το Οικουμενικό Πατριαρχείο το οποίο σωστά δεν υποχωρεί. Το 1996 είχαμε πάλι μια σύγκρουση πάνω στο Εσθονικό. Τότε η ρώσικη κυβέρνηση είχε παρέμβει με διαβήματα του υπ. Εξωτερικών Πριμακόφ προς τον Πάγκαλο. Με παρέμβαση της ελληνικής διπλωματίας Μόσχα και Φανάρι έκλεισαν με τις συμφωνίες Ζυρίχης και Αθήνας μια προσωρινή ανακωχή. Πέρα όμως από την Εσθονία υπάρχει και ο γίγαντας που λέγεται Ουκρανία και υπάρχει και εκεί μια ανάλογη σύγκρουση. Ο Βαρθολομαίος με δυο λόγια χαλάει όλα τα ρώσικα σχέδια στο λεγόμενο “ζωτικό χώρο συμφερόντων” της Ρωσίας και που είναι οι χώρες της πρώην ΕΣΣΔ. Εμποδίζει τον έλεγχο αυτών των χώρων από τη Ρωσία μέσω της ρώσικης γεωπολιτικής ορθοδοξίας και ισχυροποιεί τις αντιρώσικες αντιστάσεις των αστικών τάξεων και των λαών τους που θέλουν σύνδεση με τη Δύση. Ξεκινώντας όμως αυτή τη σύγκρουση με τη Μόσχα ταυτόχρονα με τη σύγκρουση ενάντια στους έλληνες εθνικιστές στο πλευρό του προβοκάτορα Σημίτη, άνοιξε και το δρόμο της συμμαχίας των ελλήνων εθνικιστών με τον Αλέξιο και τη Ρωσία. Γιατί ο Αλέ-

ξιος, παλιός πράκτορας της Καγκε-Μπε, φρόντισε να κρατήσει μια διακριτική στάση και να μην εκτεθεί στον ελληνικό εθνικισμό κάνοντας πλάτες στο Σημίτη, δίχως όμως να μπει μπροστά.

Είναι χαρακτηριστικό της κίνησης των παπάδων προς τη Ρωσία πως απομονώθηκε και πετάχτηκε τώρα από την Διακομματική Επιτροπή Ορθοδοξίας της Βουλής ο Παπαθεμελής, η πολιτική ηγεσία του εθνικισμού και ο μόνος εθνικιστής που έμεινε στο πλευρό των παπάδων όταν αυτοί δέχονταν τα πυρά από τον ΣΥΝ, τον Σημίτη και το ψευτοΚΚΕ, δηλαδή από τους ρωσόδουλους. Αλλά είναι χαρακτηριστικό και το γεγονός ότι τώρα ο ΣΥΝ χτυπάει το Βαρθολομαίο. Σε άρθρο του στην κυριακάτικη Αυγή, 6/1/2001 με τίτλο “*Η γεωπολιτική της Ορθοδοξίας*” το ηγετικό στέλεχος του ΣΥΝ Νίκος Φίλης χτυπάει τα “πρωτεία” του Πατριαρχείου Κων/πολης: “*Πίσω από τις προσευχές και τις Συνάξεις των Αγίων Πατέρων εκτυλίσσεται ένα πολιτικό παιχνίδι: Ποιος θα έχει τα πρωτεία της Ορθοδοξίας, ποιος θα συνομιλεί προνομαϊκά με τη Δύση. Σύμφωνα με την αντίληψη της Ανατολικής Εκκλησίας τα πρωτεία της τιμής καθορίζονται με βάση την πολιτική σημασία της πόλεως. Γι’ αυτό η Κωνσταντινούπολη προηγείτο της*

αρχαιότερης Εκκλησίας των Ιεροσολύμων. Τώρα δεν υπάρχουν ορθόδοξοι αυτοκράτορες οι οποίοι να χρήσουν τον “πρώτο μεταξύ ίσων” Πατριάρχη”. Όμως αν υπάρχει μια σύγκρουση σήμερα ανάμεσα στη Μόσχα και το Φανάρι είναι για το ποιος έχει τον πρώτο τον καθοριστικό λόγο μια που ο Βαρθολομαίος θεωρείται ντε φάκτο “πρώτος”. Και ασφαλώς δεν μπορεί κανείς να ξεχάσει τις επιδιώξεις των Ρώσων για την “Τρίτη Ρώμη”.

Αυτή είναι η κίνηση των πραγμάτων. Μα θα ρωτήσει κανείς, υπάρχει και το δημοψήφισμα για τις ταυτότητες που δεν το θέλουν οι ρωσόδουλοι. Πραγματικά αυτό είναι το όριο, να κατηγορείται η Δύση για τις ταυτότητες αλλά να μην χτυπηθεί ο Σημίτης, να μη δυναμώσουν δηλ. οι υπογραφές και πραγματικά δεν θα δυναμώσουν γιατί θα δουλέψει γι’ αυτό όλο το ρώσικο καθεστώς και ο Χριστόδουλος. Η Ρωσία μεταμφιεσμένη σαν Δύση πρέπει να δίνει τα χτυπήματα για να στέλνει μια ώρα αρχύτερα τους εχθρούς της στο Κρεμλίνο αλλά η ίδια σαν τέτοια δεν πρέπει ποτέ να ανατραπεί. Γι’ αυτό το καθεστώς θέλει τους παπάδες να είναι έξαλλοι με τον πλασματικό Σημίτη-Δύση, αλλά δεν θέλει να ανατρέψουν με τη συλλογή των υπογραφών τον πραγματικό Σημίτη-Ρωσία.

Πάντα ρωσόδουλοι οι Έλληνες ναζί

Είναι ενδεικτική για το πόσο ρωσόδουλη είναι η ναζιστική συμμορία της “Χρυσής Αυγής” η θέση που παίρνει απέναντι στη σύγκρουση Φαναρίου-Μόσχας, σύγκρουση που επεκτείνεται και στη διαδοχή στο Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων. Γράφουν: “*Σήμερα στη μάχη για τη διαδοχή συγκρούονται τρεις δυνάμεις: Η Εκκλησία της Ελλάδος, το Πατριαρχείο της Ρωσίας και το Φανάρι. Οι εβραϊκές αρχές καθώς και η Αμερική προσπαθούν με κάθε τρόπο να εκλεγεί Πατριάρχης ο εκλεκτός του Φαναρίου, που είναι και εκλεκτός της Τουρκίας και σε καμιά περίπτωση να μην εκλεγεί αυτός που αποτελεί επιλογή της Μόσχας.*

Δεν είναι τυχαίο ότι στην πρόσφατη ορθόδοξη συνδιάσκεψη που έγινε στην Κωνσταντινούπολη ήταν απών ο Πατριάρχης της Μόσχας Αλέξιος, όπως και το γεγονός ότι το Φανάρι προσπαθεί να κάνει διείσδυση στους Ορθόδοξους του Καυκάσου και της Ουκρανίας ερχόμενο σε πλήρη αντίθεση με την Μόσχα. **Άποψη μας, άποψη που στηρίζεται στην γενικότερη γεωστρατηγική αντίληψη των πραγμάτων που έχουμε, είναι ότι η αντίθεση με τον μεγάλο όγκο των 150.000.000. Ορθόδοξων της Ρωσίας προς χάριν του Φαναρίου αποτελεί θανάσιμο σφάλμα για το Έθνος μας. Η Αμερική είναι γνωστό ότι έχει κάνει τις επιλογές της και θέλει την Τουρκία περιφερειακή δύναμη στην περιοχή και την Ελλάδα επαρχία της Τουρκίας. Μια δυνατή και ορθόδοξη Ρωσία είναι η ελπίδα όχι μόνο της Ελλάδος αλλά και ολόκληρου του κόσμου**” (εφημ. Χρυσή Αυγή, αρ.φ. 356, 5/1/2001, σελ. 3 -σημ. οι υπογραμμίσεις είναι δικές μας). Οι ναζιστές παριστάνουν για εθνικιστές αλλά ένας αληθινός εθνικιστής θα έλεγε ότι μια ισχυρή Ελλάδα είναι η ελπίδα. Αλλά οι έλληνες ναζιστές μπορούν να είναι μόνο υποτελείς στη Ρωσία. Γιαυτό ούτε κάνουν καν λόγο για μια επιλογή διαδοχής στην κατεύθυνση του ελληνικού σωβινισμού και της ελληνικής εκκλησίας. Τόσο ρωσόδουλοι όπως οι πρόγονοί τους χίτες και ταγματσαφλίτες ήταν πιστά σκυλιά της χιτλερικής Γερμανίας.

ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΓΚΑΙΜΠΕΛΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

συνέχεια από τη σελ. 1

γνώμη και συγχώρεση αν τύχει και πουν τώρα, ή αν είπαν ή αν υπονόησαν κάποτε κάτι αντίθετο από όσα επιβάλλει στις μέρες συνειδήσεις η μεσαιωνική εκστρατεία πειθούς.

Τι μπορεί ύστερα από αυτά να κάνει και να πιστέψει η ανημέρωτη πλατεία μάζα που σ' αυτή τη φάση δεν διαθέτει άλλες φωνές, άλλες πηγές γνώσης και άλλες μορφές οργάνωσης από εκείνες των επίσημων εκπροσώπων της;

Αυτός είναι ο λόγος που μέσα σε λίγες ώρες και μέρες ο φόβος αδράχνει τις μάζες, αυτός ο αλάνθαστος μοχλός που εύκολα μετατρέπεται σε λαϊκή οργή δηλαδή σε ακατανίκητη δύναμη το πολιτικό βέλος των που κάθε φορά εκσενδονίζει ενάντια στον κύριο εχθρό του.

Στην υπόθεση του απεμπλουτισμένου ουράνιου ή του ανύπαρκτου "σύνδρομου των Βαλκανίων" όπως το ονόμασε ο διεθνής σοσιαλισμός το πολιτικό βέλος σημάδευε τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ.

Η εκστρατεία που ζούμε αυτές τις μέρες είναι μια μικρή εφαρμογή της γενικότερης πολιτικής της Ρωσίας για ένα μέρωπο με την Ευρώπη ενάντια στις ΗΠΑ, είναι δηλαδή μια πολιτική εκδήλωση της γραμμής του σοσιαλμπεριαλισμού για ένα στρατηγικό ρήγμα στον Ατλαντικό που να διασπάσει την σημερινή κοινή αμερικανοευρωπαϊκή άμυνα απέναντι στον ευρασιατικό νεοαζιτιστικό άξονα Μόσχας

– Πεκίνου – Τεχεράνης στον οποίο άξονα ήδη αρχίζει να συμμετέχει και η Ινδία.

Η υπόθεση με το απεμπλουτισμένο ουράνιο (θα το γράφουμε από δω και μπρος Α.Ο για συντομία) είναι πανευρωπαϊκή. Όμως στην Ελλάδα παίρνει την μορφή του παροξυσμού, γιατί μόνο εδώ ο σοσιαλφασισμός ηγεμονεύει πολιτικά σε όλα τα επίπεδα. Μόνο εδώ αυτό που είναι στην Ευρώπη μια πολιτική καμπάνια του σοσιαλμπεριαλισμού μεσαίας αποτελεσματικότητας γίνεται εδώ πολιτική κρίση.

Τα ίδια είχαν γίνει με την καμπάνια για το Κόσσοβο, την καμπάνια Οτσαλάν, την καμπάνια για τις τούρκικες φυλακές κ.λπ.

Η ΙΤΑΛΙΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ-Η ΕΛΛΑΔΑ Η ΚΟΡΥΦΩΣΗ

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις συμβαίνει το εξής. Η Ελλάδα δεν είναι ποτέ το κέντρο αυτών των εκστρατειών. Ο ελληνικός σοσιαλφασισμός κινείται και παρασύρει όλη την ελληνική αστική τάξη μόνο όταν εκδηλωθούν σημαντικές κινήσεις του σοσιαλφασισμού στη Δυτ. Ευρώπη ή έστω υπάρξουν στην Ευρώπη κάποια κινήματα στα οποία μπορεί να πατήσουν οι ντόπιοι σοσιαλφασιστές. Αν δεν γίνει έτσι τότε η ελληνική αστική τάξη είναι πολύ αμφίβολο αν θα τους ακολουθήσει γιατί αυτή έχει μάθει να κοιτάζει πολύ γύρω της και πιο πολύ να κοιτάζει προς την Ευρώπη. Μόνο αν η Ευρώπη φταρnisτεί θα μπορούν οι ντόπιοι σοσιαλφασιστές να πλευριτώσουν την Ελλάδα. Η υ-

πόθεση με το Α.Ο ξεκίνησε λοιπόν απ' έξω και πιο συγκεκριμένα από την Ιταλία και έγινε μετά πανευρωπαϊκή και ελληνική.

Δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει πανευρωπαϊκή από την Ελλάδα γιατί η Ελλάδα είναι η πιο σεσημασμένη αντιδυτική χώρα μέσα στην Ευρώπη. Θα θυμόμαστε ότι η καμπάνια Οτσαλάν ξεκίνησε με καταλήψεις από το ΡΚΚ ελληνικών πρεσβειών στο εξωτερικό και όχι με καταλήψεις κρατικών κτιρίων στην Ελλάδα. Από την άλλη μεριά στην Ιταλία η κρίση δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει παροξυσμική γιατί στην Ιταλία ο σοσιαλφασισμός δεν είναι πολιτικά ηγεμονικός. Ο σοσιαλφασισμός στην Ιταλία είναι μόνο τόσο ισχυρός όσο για να ξεκινήσει μια κρίση, όχι όμως για να την κλιμακώσει.

Η δύναμη του ιταλικού σοσιαλφασισμού έγκειται στο ότι μόνο στην Ιταλία ανάμεσα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες οι ψευτοκομμουνιστές βρίσκονται στην κυβέρνηση. Βέβαια οι κυβερνητικοί ψευτοκομμουνιστές στην Ιταλία έχουν στον κύριο όγκο τους σοσιαλδημοκρατικά χαρακτηριστικά, όμως ο σοσιαλφασισμός όχι μόνο είναι αναπόσπαστο συστατικό του ψευτοκομμουνισμού, αλλά όπου υπάρχει χώνεται και κυριαρχεί σταδιακά στα καθοδηγητικά του επιτελεία.

Δεν είναι τυχαίο ότι στην Ιταλία ακριβώς εξ αιτίας αυτής της σχέσης είναι ισχυρός και ο σκληρός, ανοιχτός "κνίτικος" σοσιαλφασισμός με τη μορφή του κόμματος της Κομμουνιστικής Επανί-

δρυσης. Από αυτή τη διπλή διείσδυση και ισχύ των ρωσόφιλων προέρχεται ο ιταλικός, όλο και αυξανόμενος, αντινατοϊσμός που εκδηλώθηκε με ουσιαστικά φιλοσέρβικο τρόπο δηλαδή καταδίκασε λιγότερο την εθνοκάθαρση του στο Κόσσοβο παρά τους νατοϊκούς βομβαρδισμούς.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι είναι παιδί της ιταλικής κεντροαριστεράς ο κορυφαίος από θεσμική άποψη εκφραστής σήμερα της σύμπλευσης της Ευρώπης με τη Ρωσία, ο πρόεδρος της Κομισιόν Ρομάνο Πρόντι. Ο Πρόντι παίρνει πάντα τις ανεκτές από την Ε. Ένωση αντιδραστικές θέσεις. Είναι ο άνθρωπος που λύσσαξε για να καλύψει τον ναζιστή Χάιντερ και να ξαναφέρει την Αυστρία στην Ένωση και που πρωτοστάτησε στην υιοθέτηση του πρόσφατου "ενεργειακού συνεταιρισμού" Ρωσίας – Ε. Ένωσης ο οποίος εξαρτά την Δυτ. Ευρώπη από το ρωσικό πετρέλαιο.

Τώρα ο Πρόντι πήρε μόνος του σχεδόν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή της οποίας ηγείται δραστήρια θέση υπέρ της απαγόρευσης της χρήσης βομβών Α.Ο από τους ευρωπαϊκούς στρατούς. Είναι η ίδια θέση που μόλις προχθές επανέλαβε εδώ ο Γκέμπελς Κωνσταντόπουλος. Είναι ο Πρόντι που πριν από αυτή την πρόταση κινητοποίησε τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς για να αντιμετωπίσουν το "σύνδρομο" των Βαλκανίων.

Όσο για το ίδιο το "σύνδρομο" το "ανακάλυψε" πρώτη η νέα ιταλική κυβέρνηση Ντ' Αμάτο που σήκωσε την αντινατοϊκή ρομφαία, όταν της προσφέρθηκε η ευκαιρία με τους 5 ιταλούς καρκινοπαθείς στρατιώτες που είχαν υπηρετήσει παλιότερα στη Βοσνία. Από κει ξεκίνησε η προπαγανδιστική έκρηξη.

Αυτή η ιταλική πρωτοπορία σε μια τυπική ως προς τα αποτελέσματα της αντιδυτική προπαγανδιστική εκστρατεία δεν είναι προϊόν απλά ιδεολογικών συγγενειών ανάμεσα στους ιταλούς ψευτοκομμουνιστές γραφειοκράτες και τους ρώσους σοσιαλφασιστές στην εξουσία. Είναι προϊόν υλικής σύμπτωσης συμφερόντων ανάμεσα στα ιταλικά και τα ρωσικά μονοπώλια. Πιο ειδικά πρόκειται για τη στρατηγική συμμαχία των ιταλικών πετρελαϊκών γιγάντων της ENI και της SNAM με το ρωσικό κράτος και την γιγαντιαία Γκάσπρομ για τη μεταφορά πετρελαίου από την Κασπία στην Ευρώπη (Monde 1 Γενάρη 2001). Αυτή η μεταφορά θα γίνει με δύο αγωγούς, που περνάνε μέσα από ρωσικό έδαφος και που έχουν σαν πολιτική και οικονομική προϋπόθεση να καταργηθεί ο γνωστός αγωγός Μπακού – Τσεϊχάν που παρακάμπει τη Ρωσία και ανεξαρτητοποιεί από αυτήν την κεντρική Ασία.

Ο πρώτος από τους δύο αγωγούς (που λέγεται Blue Stream) και στον οποίο συμμετέχει η ENI έχει

ξεκινήσει το διεθνές Κονσόρτσιουμ για τον δεύτερο στον οποίο συμμετέχει η SNAM, η GAS de France και η Gasprom σχηματίστηκε μόλις τον Οκτώβριο. Όμως ο αγωγός Μπακού – Τσεϊχάν δεν έχει καν ξεκινήσει συμποταρισμένος από τον Μπιλ Κλίντον.

Το πιο ισχυρό τμήμα λοιπόν του ιταλικού μονοπώλιου, το ενεργειακό έχει συνδέσει συνειδητά τα οικονομικά του συμφέροντα με την ρωσική γεωπολιτική. Ο Πρόντι, που είναι ο πιο φανατικός προωθητής αυτών των αγωγών (Monde, 1 Γενάρη) είναι η πολιτική έκφραση αυτής της συμμαχίας και από τη θέση του σαν προέδρου της Κομισιόν μπορεί να δηλητηριάζει όλη την Ευρώπη υπέρ της ρωσικής εξωτερικής πολιτικής.

Ο ΑΜΕΣΟΣ ΣΤΟΧΟΣ

Αυτή η πολιτική εξυπηρετείται από την καμπάνια ενάντια στο Α.Ο με δύο τρόπους. Έναν άμεσο και έναν έμμεσο. Ο άμεσος και ταυτόχρονα μάξιμουμ στόχος των ρώσων είναι να καταργηθούν από τον αμερικάνικο και τους ευρωπαϊκούς στρατούς τα βλήματα από Α.Ο καθώς και οι θώρακες από το ίδιο υλικό. Αν αυτά τα βλήματα και αυτοί οι θώρακες καταργηθούν, τότε οι θώρακες των ρωσικών τανκς θα είναι εντελώς αδιαπέραστοι, ενώ οι ίδιοι οι Ρώσοι διαθέτουν εκατομμύρια τόνους απεμπλουτισμένου ουράνιου έτοιμους να μετατραπούν ανα πάσα στιγμή σε στοιχεία κρούσης των βλημάτων (αν δεν διαθέτουν ήδη τέτοια όπλα). Ξέρουμε ότι το βασικό επιθετικό όπλο του σοσιαλμπεριαλισμού σε έναν συμβατικό πόλεμο στην Ευρώπη είναι τα τεθωρακισμένα στα οποία η υπεροχή του είναι και σήμερα αδιαμφισβήτητη στο ευρωπαϊκό θέατρο, αλλά αντίστοιχη σχέση θωράκισης – διάτρησης υπάρχει σε όλα τα όπλα σε στεριά και θάλασσα. Το Α.Ο χάρη στις τεράστιες διατρητικές αλλά και αντι-διατρητικές ιδιότητές του θα είναι το κοινό χρησιμοποιούμενο υλικό στους πολέμους που έρχονται.

Αυτός είναι ο λόγος που ένωσε την ιταλική, την ελληνική και τη γερμανική κυβέρνηση να κάνουν στο ΝΑΤΟ την κοινή τους πρόταση για κατάργηση των όπλων από Α.Ο.

Για τις δύο πρώτες μόλις μιλήσαμε ή ήδη ξέρουμε. Για τη γερμανική κυβέρνηση Σρέντερ φτάνουν μόνο δύο λόγια για να φανεί η στρατηγική φύση του μετώπου αυτών των "τριών" που ευτυχώς στην πρώτη του απόπειρα απέτυχε να περάσει τη θέση του.

Η κυβέρνηση Σρέντερ λοιπόν, ή καλύτερα το δίδυμο Σρέντερ – Φίσερ, είναι όχι απλώς η προέκταση του γερμανικού υφασματισμού της εικοσαετίας 1960-1980, αλλά είναι πια η πιο φαρδεια γέφυρα του ρωσικού σοσιαλμπεριαλισμού προς την Ευρώπη. Είναι το δίδυμο αυτό των παλιών φιλομπερζινεφικών η-

Αντισταθείτε στο Γκαίμπελς

συνέχεια από τη σελ. 1

τις εκρήξεις του απεμπλουτισμένου ουρανού ήταν οι Σέρβοι των τεθωρακισμένων που χίλιοι από αυτούς εξετάζονται από γιατρούς από τότε και δεν έχει ακόμα σε κανέναν τους παρατηρηθεί λευχαιμία ή άλλος καρκίνος;

Δεν μπορούν να πουν ότι το μολύβι που είχαν οι γκράδες των παπούδων μας ήταν πολύ πιο τοξικό από το απεμπλουτισμένο ουράνιο και προκαλούσε γάγγραινες, αλλά κανείς δεν διανοήθηκε ποτέ να καταγγείλει εκείνες τις γάγγραινες πιο πολύ από το καυτό μολύβι που σκότωνε τους ανθρώπους;

Δεν μπορούν να πουν ότι μετά τους στρατιώτες κινδυνεύουν μόνο εκείνοι που καθαρίζουν τα τανκς, και αυτοί όταν δεν παίρνουν προφυλάξεις; Ότι κινδυνεύουν τα παιδιά και οι άσχετοι που τρέχουν να πάρουν εξαρτήματα από τα ακινητοποιημένα τανκς, αλλά όχι όσοι έχουν κινηθεί, ή πει ή φάει σε απόσταση λίγων δεκάδων μέτρων από αυτά; Ότι δηλαδή η τοξική σκόνη των οξειδίων του απεμπλουτισμένου ουρανού δεν μπορεί να ταξιιδέψει πολλά μέτρα στον αέρα και στο νερό γιατί είναι μίαιμιση φορά βαρύτερη από το μολύβι;

Δεν μπορούν οι ειδικοί γιατροί και βιολόγοι να απαντήσουν στα γρήγορα ότι δεν μπορούν να μιλήσουν όχι για απεμπλουτισμένο ουράνιο, αλλά για κανένα άλλο πιθανό τοξικό υλικό, οπότε και

για κανένα "σύνδρομο των Βαλκανίων" πριν κάνουν στατιστική έρευνα για τα θύματα λευχαιμίας των στρατιωτών της Βοσνίας και του Κοσόβου και τα συγκρίνουν με τα θύματα λευχαιμίας σε άλλες κατηγορίες νέων και σε ευρύτερη και διεθνή κλίμακα;

Είναι αλήθεια ότι μερικοί ειδικοί τόλμησαν να μιλήσουν για μερικές πλευρές από τις παραπάνω, αλλά κάθε φορά ένιωθαν την ανάγκη να περιγράψουν με τα μελανότερα χρώματα μερικές άλλες. Π.χ. για να πουν ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ραδιενέργεια από απεμπλουτισμένο ουράνιο έλεγαν ότι οπωσδήποτε υπάρχει πολλή τέτοια στο Κόσσοβο και ότι οι βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού είναι έτσι κι αλλιώς εγκληματικές κ.ά.

Κυρίως όμως δεν τόλμησαν να απαντήσουν μεθοδικά, εμπεριστατωμένα και συγκεκριμένα στους μεσαιωνικούς και προβοκάτορες συναδέλφους τους. Έτσι ο σοσιαλφασισμός πάλι οργίασε και αυτοί οι ίδιοι κάποτε θα αποκεφαλίστούν.

Είναι λοιπόν πάλι δουλειά των μη ειδικών να μαζέψουν το υλικό που θα τους δώσει η κυνηγημένη και μισοπαράνομη επιστήμη, να το συνθέσουν και να το μεταβιβάσουν στο λαό. Αυτό τουλάχιστον έως ότου ένα πλατύ μαζικό, ένα υλικό κίνημα απελευθερώσει τους ειδικούς από τη συνήθως κρατική δουλοπαροικία τους.

γετών των αντιπυρηνικών κινημάτων της Γερμανίας, που πρώτο κάλεσε την Ευρώπη να εγκαταλείψει την Τσετσενία και που μάλιστα τη μαχαίρωσε βάζοντας τις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες να συνεργαστούν με την ΚGB και να της δώσουν “στοιχεία” για την τσετσενική “τρομοκρατία”. Είναι αυτό το δίδυμο που πρωτοστάτησε στους βομβαρδισμούς του Κόσσοβο από την φιλορώσικη αντι-Μιλόσεβιτς πλευρά, αυτό που κράτησε εσκεμμένα “χαμηλότερους” τόνους για τον Χάιντερ ανάμεσα σε όλη την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία αυτό που πρώτο άνοιξε τις αγκαλιές τους στον σφαγέα Πούτιν μέσα στην Ευρώπη, αυτό που άρχισε να κλείνει τα γερμανικά πυρηνικά εργοστάσια και ταυτόχρονα πρωτοστάτησε μαζί με την Ιταλία και τον Πρόντι στην “ενεργειακή συνεργασία” δηλαδή την ενεργειακή εξάρτηση της Ευρώπης από τη Ρωσία.

Κι αυτή η σχέση Γερμανίας-Ρωσίας δεν είναι μια ιδεολογική σχέση δίχως ύλη. Το γερμανικό χρηματιστικό κεφάλαιο είναι ο μεγαλύτερος διεθνής δανειστής της Ρωσίας και είναι εκείνο που έχει κάθε λόγο να εύχεται όχι μόνο να πηγαίνουν καλά οι δουλειές του ρώσικου κρατικογραφειοκρατικού και πολεμικού μονοπώλιου, αλλά να μη θυμώνει και να μην ανησυχεί ποτέ η υπόλοιπη Δύση με τις κανιβαλικές του συνήθειες.

Ο ΕΜΜΕΣΟΣ ΣΤΟΧΟΣ

Αν λοιπόν αυτοί είναι οι λόγοι που έκαναν την βρωμερή τριάδα Σρέντερ – Ντ’ Αμάτο – Σημίτη να προσθήσει τη γραμμή της αχρηστευσης των όπλων από Α.Ο, είναι πιο έμμεσοι εκείνοι που κάνουν τους παραπάνω και κυρίως τη ρώσικη διπλωματία να μιλήσει γενικά για “σύνδρομο των Βαλκανίων”.

Το “σύνδρομο των Βαλκανίων” είναι μια προπαγανδιστική μέθοδος για να πειστούν οι ευρωπαϊκοί λαοί να πιέσουν τις κυβερνήσεις τους να φύγουν όλα τα δυτικά στρατεύματα και πιο πολύ τα αμερικάνικα από το Κόσσοβο και γενικά από τα Βαλκάνια. Αν όλοι αυτοί φύγουν, τότε στο Κόσσοβο και στα Βαλκάνια θα μείνουν μόνο Ρώσοι στρατιώτες!

Η Ρωσία έχει το πλεονέκτημα να μην έχει κοινή γνώμη στα διεθνή ζητήματα, πέρα από εκείνη που διαμορφώνει η ΚΒΓ με μια ομοβροντία όλων των κομμάτων της, όλων δηλαδή των ρώσικων κομμάτων τα οποία καθοδηγεί με την γνωστή μέθοδο του πολλαπλού εισοδησμού. Τα αντιπολεμικά κινήματα είναι πάντα στη Δύση, ενώ ο πόλεμος μένει ανέπαφος στην πηγή του που είναι η Ανατολή.

Μια ιδεολογική σύγκρουση μέσα στο δυτικό στρατό του Κόσσοβου και μια τάση διάλυσης και αποχώρησης είναι σήμερα πολύ πιο χρήσιμη για τη Ρωσία από όσο χθές, επειδή η κυβέρνηση Κοστούνιτσα και η Ρωσία ετοιμάζονται να βάλουν ζήτημα ουσιαστικού σέρβικου ελέγχου ή μάλλον συνδιαχείρισης με τη Δύση. Ο διαμελισμός του Κόσσοβου σε ένα σχήμα τύπου Βοσνίας ή Κύπρου είναι η ιδανική λύση για τη Ρωσία. Αυτά τα διαμελισμένα εκτρώματα είναι υπέροχα σαν μόνιμες διεθνείς πληγές, πληγές που κάνουν όλες τις πλευρές να χάνουν κάθε

δυνατότητα αυτόνομης και αρχαικής δράσης και να επιζητούν διεθνή στηρίγματα.

Αυτή είναι η υπόθεση του Α.Ο από τη διεθνή σκοπιά.

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΣΚΟΠΙΑ

Η ελληνική πλευρά του ζητήματος υπηρετεί τη διεθνή. Αυτό που ήθελαν πιο πολύ οι Σημίτης – Λαλιώτης – Παπανδρέου από αυτή την κρίση ήταν να “συνεισφέρουν” στην μικρή ευρωπαϊκή “ανταρσία” κατά του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, όπως εκδηλώθηκε με την πρόταση των “τριών” και όπως θα εκδηλωθεί και στο μέλλον στα διάφορα σώματα της Ένωσης. Αυτούς τους νοιάζει να πιάσουν όσα περισσότερα ψάρια μπορούν και ξέρουν ότι δεν πρόκειται να χάσουν τίποτα. Άλλωστε γι αυτό χρειάζονται μια λυσσαλέα αντιδυτική κοινή γνώμη στο εσωτερικό της χώρας για να τη χρησιμοποιούν σαν άλλοθι των ενεργειών τους στο εξωτερικό. Το αγαπημένο τους επιχείρημα είναι το “μας πιέζει ο κόσμος”. Δηλαδή αφήνουν το ψευτοΚΚΕ, το ΣΥΝ το Χριστόδουλο, μερικούς πουλημένους σε αυτούς ψευτοεπιστήμονες τύπου Ζερεφού, Ραφιομανίκη και Σία να δηλητηριάζουν το λαό, και τους έμπειρους τους στα ΜΜΕ να δηλητηριάζουν το λαό και ύστερα να βγαίνουν και λένε: “μας πιέζει ο κόσμος”.

Από την άλλη ωστόσο αποδείχτηκε ότι ο οι σοσιαλφασίστες είχαν σε τούτη εδώ την κρίση και έναν άλλο αποκλειστικά εσωτερικό στόχο του Υπ. Εξ. Τσοχατζόπουλο. Αυτός ο άθλιος έχει στηρίξει συγκινητικά την σημιτική κλίκα και έχει προδώσει πολλές φορές το σοβινιστικό του στρατό για χάρη της. Όμως η κλίκα αποδεικνύεται διαρκώς αχάριστη. Κι αυτό γιατί ο Τσοχατζόπουλος μοιράζεται μεν μαζί της την γραμμή της ελληνορωσικής αντιτουρκικής συμμαχίας, όμως δεν έχει υιοθετήσει τη γραμμή της στρατηγικής ρήξης με την Δύση, ούτε ακόμη περισσότερο τη γραμμή της καταστροφής της βιομηχανίας ή της εξαγοράς της από τους πράκτορες της ΚΒΓ. Έτσι λοιπόν αυτοί τον περιμένουν σε κάθε βήμα να τον αποδυναμώσουν και τελικά να τον γκρεμίσουν.

Η καμπάνια τους ενάντια στο Α.Ο στόχευε λοιπόν αυτή τη φορά και αυτόν προσωπικά. Μάλιστα το ψευτοΚΚΕ που δίνει τα στρατηγικά χτυπήματα δεν δίστασε να τον καταγγείλει ανοιχτά για εγκληματική αμέλεια λόγω φιλονατοϊσμού(!). Στην πραγματικότητα το χτύπημα στον Τσοχατζόπουλο κατευθύνεται περισσότερο ενάντια στον ελληνικό σοβινισμό που κέντρο του όπως έχουμε ξαναπεί είναι το σώμα των αξιωματικών.

Μετά την εκκλησία ήρθε η ώρα του στρατού να δεχτεί τα αντίστοιχα πυρά. Η υπόθεση του Α.Ο έρχεται μάλιστα σε μια στιγμή που ετοιμάζονται οι κρίσεις στα όπλα και εκεί γίνεται πάντα ένα ξεκαθάρισμα. Διέρρευσε ότι ο Τσοχατζόπουλος προστάτευσε τους αρχηγούς του στρατού και της αεροπορίας που τους είχαν στο μάτι οι ρωσόδουλοι, όμως έπεσε ο αρχηγός του ναυτικού. Ίσως δεν είναι άσχετη η έμφαση που δόθηκε από τη μαύρη προπαγάνδα στα βλήματα του ναυτικού – που σημειωτέον δεν εξερράγησαν – και την εντελώς ανύπαρκτη από αυτά μό-

λωση του Αιγαίου. Το ότι για πρώτη φορά έγινε πραγματικός και άμεσος στόχος ο Τσοχατζόπουλος αποδείχτηκε από το ότι τον χτύπησαν ύπουλα, αλλά με σαφήνεια για πρώτη φορά οι Λαλιώτης – Γ. Παπανδρέου διαρρέοντας ότι είχαν κάποιες επιφυλάξεις για να χρησιμοποιηθούν οι βόμβες Α.Ο στο Κόσσοβο (δίχως βέβαια αυτοί οι επαγγελματίες διπρόσωποι να μετατρέψουν τις επιφυλάξεις τους σε άρνηση υπογραφής και δίχως τότε να τις κοινοποιήσουν πουθενά).

Πάντως δεν βλέπουμε να είναι ειλικρινές το αίτημα του μαύρου μετώπου να γυρίσουν τα ελληνικά στρατεύματα από το Κόσσοβο πέρα από την ανάγκη να αποδυναμωθεί ο Τσοχατζόπουλος. Γιατί αυτά τα στρατεύματα έχουν παραταχθεί σε μια κάθετη πιθανά μελλοντική διαμελιστική γραμμή του Κόσσοβου που περνάει αριστερά των ρώσικων γραμμών στην Πρίστινα και έχουν πολύ καίριο ρόλο να παίζουν εκεί για τη ρώσικη διπλωματία στις δύσκολες ανάγκες εποχές που έρχονται. Άρα δεν περιμένουμε να επιχειρήσουν τα κνιτοειδή πραγματικό κίνημα επιστροφής του ελληνικού στρατού από το Κόσσοβο.

ΠΕΣ-ΠΕΣ ΚΑΤΙ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

Εκείνο πάντως που σίγουρα θέλει το μαύρο μέτωπο από αυτό τον τελευταίο προπαγανδιστικό του βομβαρδισμό είναι σίγουρα να αποθέσει νέα ιδεολογική ραδιενέργεια προσθετική της προηγούμενης μέσα στο πνεύμα του λαού. Πες πες πάντα κάτι θα μείνει. Διοξίνες δεν βρέθηκαν στα ελληνικά κοτόπουλα, αλλά η διοξίνη πέρασε σαν μια ακόμα μαστίγια από τη Δύση στην συνείδηση του λαού, όπως πέρασε σαν τέτοια και η σπογγώδης εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών, δίχως κανένα κρούσμα ούτε βοδινής ούτε ανθρώπινης εγκεφαλοπάθειας. Έτσι θα πετύχει ο νέος μεσαιώνας να μείνει και το απεμπλουτισμένο ουράνιο σαν μια ακόμα δυτική κατάρα ότι και να λέει ότι και να πει στο μέλλον ο επιστημονικός κόσμος για δαύτο.

Ο μεσαιώνας μιλάει ταυτόχρονα σε όλα τα κανάλια, σε όλο τον τύπο, όλες τις ώρες, ταυτόχρονα και για μέρες, και ζυμώνει τις βλακειές και τα ψέμματα του στον καθυστερημένο στρατό του για χρόνια ολόκληρα. Αντίθετα οι επιστημονικές διαψεύσεις που είναι λίγες και δειλές τις ώρες της κρίσης χάνονται, αποσιωπούνται και καταχωνιάζονται στην Ελλάδα όταν για όλους τους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς έρχεται κάποια στιγμή η ώρα της αλήθειας. Κι αυτό βασικά για έναν λόγο: γιατί δεν υπάρχει ακόμα ένα ισχυρό κόμμα της δημοκρατίας ή ακόμα καλύτερα γιατί ακόμα δεν έχει δυνάμει τόσο ώστε να μπορεί να απαντήσει σε μεγάλη κλίμακα το πιο δημοκρατικό κόμμα, το κόμμα του συνειδητού προλεταριάτου, η ΟΑΚΚΕ.

Όσο πάντως είναι στις δυνάμεις μας θα απαντήσουμε και ήδη απαντάμε στα τέρατα.

Άλλωστε η αλήθεια ιδιαίτερα όταν είναι τόσο μειοψηφική, καταντάει εκκωφαντική. Ο μεσαιώνας έχει δείξει να ανησυχεί πολύ με αυτήν και γιαυτό άρχισε τις παρενοχλήσεις του στον Πειραιά.

Πως ξηλώθηκε ο Τσουκάτος

Ο Θ. Τσουκάτος εκδιώχθηκε και από το τελευταίο όργανο του ΠΑΣΟΚ στο οποίο συμμετείχε, δηλαδή από το Συντονιστικό της Εκτελεστικής Γραμματείας με μία καλά οργανωμένη προβοκάτσια. Ταυτόχρονα φεύγει οριστικά από τη Χαριλάου Τρικούπη, αφού του αφαιρέσαν και το πορτοκαλί τηλέφωνο της απευθείας επικοινωνίας με τον πρωθυπουργό. Με λίγα λόγια ο “στρατηγός” έχασε όλα τα αξιώματα κι έγινε βοηθητικός στρατιώτης.

Υποτίθεται ότι ο Σημίτης καθαίρεσε τον Τσουκάτο από το Συντονιστικό γιατί προχώρησε στη συγκέντρωση 52 υπογραφών για τη νομοθετική θέσπιση του μέτρου του “ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος”. Αυτό το μέτρο σημαίνει ότι για κάθε Έλληνα πολίτη θα πρέπει να εγγυηθεί η Πολιτεία ένα ελάχιστο εισόδημα ώστε να μπορεί να επιβιώσει και εφαρμόζεται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης εκτός από την Ελλάδα. Τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχαν εντοπίσει αυτή την έλλειψη και είχαν πείσει την Ελλάδα να συμμορφωθεί σ’ αυτό το σημείο με την κοινοτική πολιτική. Η ελληνική κυβέρνηση είχε παραπέμψει τη ρύθμιση στις καλένδες κάπου μετά το 2002 και όλα τα υπόλοιπα κόμματα αδιαφόρησαν για την προώθησή του.

Πως τότε ο Θ. Τσουκάτος απόκτησε ξαφνικά τέτοιες κοινωνικές ευαισθησίες; Όπως εξήγησε ο ίδιος έκανε αυτή την πρόταση γιατί δεν πρέπει το ΠΑΣΟΚ να υπερσκελίζεται πάντα από το ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ και με αυτό το σκεπτικό εισέπραξε και την επιδοκμασία του Α. Τσοχατζόπουλου που τελευταία εμφανίζει το “αριστερό” του πρόσωπο. Με λίγα λόγια η κίνηση Τσουκάτου δεν έκανε τίποτα άλλο από το να ενισχύσει την “αριστερή κατεύθυνση” του ΠΑΣΟΚ χτυπώντας τον “ανάληγο” Παπαντωνίου της ΟΝΕ και της εργοδοσίας, αλλά και τον συναρμόδιο του φιλοευρωπαϊκού Παπαδόπουλο. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο Τσουκάτος εμφανίσει την πρόταση νόμου με τις 52 υπογραφές την ημέρα της πανελλαδικής απεργίας της ΓΣΕΕ. Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι στις υπογραφές βρέθηκε όλη η “αριστερή”, δηλαδή λαλιωτική πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ με πρώτους και καλύτερους τον Βούγια και τον Φασούλα. Ο στόχος της λαλιωτικής κλίκας δεν ήταν να περάσει αυτός ο νόμος που γενικά θα μπορούσε να είναι πολύ καλός, αλλά να χτυπήσει τον Παπαντωνίου και να προβοκάρει τον δυστυχή Τσουκάτο.

Λέμε ότι ο νόμος θα μπορούσε να είναι πολύ καλός αν συνδυαζόταν με μια πολιτική πρόταση για το που θα βρεθούν τα λεφτά. Οι σοσιαλφασίστες πάντα δίνουν λεφτά στο λαό στα λόγια, αλλά ποτέ δεν μπορούν να απαντήσουν πως θα γίνει αυτό πρακτικά.

Για να βρεθούν τα λεφτά πρέπει να χτυπηθούν τα στηρίγματα της σοσιαλφασιστικής εξουσίας, εν προκειμένω του λαλιωτισμού, δηλαδή ο Κόκκαλης, τα διεφθαρμένα υπαλληλικά παράσιτα του δημοσίου, οι στρατιωτικοί υπερεξοπλισμοί και οι σαμποταριστές της βιομηχανικής ανάπτυξης. Αν αυτά δεν γίνουν, τότε ο Παπαντωνίου έχει λόγους να μη δίνει τα λεφτά και να κατηγορεί τον κάθε Λαλιώτη και Τσουκάτο για δημαγωγούς.

Η κίνηση λοιπόν των 52 που βρίσκεται στα πλαίσια της γενικής πολιτικής της δήθεν “αριστερής σύγκλισης” της φράξιας Σημίτη-Λαλιώτη έγινε οπωσδήποτε με την υπόδειξη και τη συναίνεση Σημίτη μόνο και μόνο για να βάλει τον Τσουκάτο να χτυπήσει τον Παπαντωνίου. Γι’ αυτό στην αρχή ο Σημίτης εμφανίστηκε με ήπιους τόνους, ενώ άφησε να περάσει σχεδόν ένας μήνας από την κίνηση Τσουκάτου μέχρι να επιβάλει την τιμωρία στον “αντάρτη”. Άφησε δηλαδή να περάσει το απαραίτητο χρονικό διάστημα για να διαμορφωθεί το κλίμα ενάντια στον Παπαντωνίου που ήδη την ίδια περίοδο διαμαρτυρόταν για τις αφόρητες επιθέσεις που δέχεται και είχε εκδηλώσει την επιθυμία του να αποχωρήσει από το ΥΠΕΘΟ.

Όταν στη συνέχεια ο Σημίτης απόπεμψε τον Τσουκάτο, φάνηκε σαν να το έκανε από την πίεση του Παπαντωνίου. Πρόκειται για τη γνωστή τακτική της κλίκας Λαλιώτη-Σημίτη να εκκαθαρίζει το κόμμα από τους φιλοευρωπαίους και τους σοβινιστές, αντιπαράσσοντας πάντα τους μεν ενάντια στους δε ή ακόμα εκμεταλλεζόμενη αντιθέσεις μέσα στο ίδιο στρατόπεδο όπως σ’ αυτή την περίπτωση ενώ αυτοί φροντίζουν να κρύβονται και να βρίσκονται πάντα στο κέντρο σαν ισορροπιστές.

Έτσι αποτελείωσε το έργο της εκτέλεσης του αρχηγού –σε οργανωτικό τουλάχιστον επίπεδο– της ευρωπαϊκής εκσυγχρονιστικής πτέρυγας στο όνομα του επίσης φιλοευρωπαίου Παπαντωνίου. Αποτέλεσμα όλης αυτής της εννοχρηστρομένης παρωδίας ήταν και ο Τσουκάτος να αποπεμφθεί με την εντύπωση ότι τον καθαίρεσε το ίδιο του το στρατόπεδο, και ο Παπαντωνίου να βγει αποδυναμωμένος. Ο Σημίτης έκανε δηλαδή πως “αναγκάστηκε” να διώξει τον Τσουκάτο γιατί ο Παπαντωνίου δεν δεχόταν τον “πολιτικό εκβιασμό” που του έκανε ο Τσουκάτος. Ο ίδιος ο Τσουκάτος τόσο καλά κατάλαβε ότι ακριβώς ήθελε ο Σημίτης ώστε μετά την εξολόθρευση του δήλωσε ότι “στηρίζει τον πρωθυπουργό”! Τέτοια πολιτική μυωπία και κυρίως τέτοια έλλειψη χαρακτήρα. Τέτοιους βρίσκει, τέτοια κάνει ο σοσιαλφασισμός.

Η πραγματική αιτία βέβαια της αποπομπής δεν είναι άλλη από το ότι η κλίκα Λαλιώτη – Σημίτη έχει εδραιωθεί μέσα στο ΠΑΣΟΚ και δεν χρειάζεται άλλο τον Τσουκάτο που δούλεψε για την κυριαρχία του Σημίτη μέσα στο κόμμα. Γι’ αυτό ο Σκανδαλίδης άρχισε να επιτίθεται το τελευταίο διάστημα στον Θ. Τσουκάτο στα πλαίσια του Συντονιστικού όπου και οι δύο ήταν μέλη σε τέτοιο βαθμό μάλιστα ώστε ο Σκανδαλίδης δήλωνε ότι ήταν αδύνατη η συνύπαρξη και των δύο στο ίδιο όργανο. Το “αριστερό” ΠΑΣΟΚ της συνεργασίας των “προοδευτικών” δυνάμεων του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ δεν χωράει Τσουκάτους.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΤΡΟΛΑ

Επειδή γύρω από το ζήτημα του εκσυγχρονισμού του διυλιστηρίου της Πετρόλα έχουν πέσει τόνοι λάσπης και ψέματος από την “Επιτροπή κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα” είναι χρήσιμο να δώσουμε μια σειρά από μεθοδικές και διεξοδικές απαντήσεις πάνω στα ζητήματα της μόλυνσης και των κινδύνων που αυτή βάζει.

Θα πρέπει από την αρχή να τονίσουμε ότι ο εκσυγχρονισμός του διυλιστηρίου είναι αναγκαίος σύμφωνα με τις αλλαγές των προδιαγραφών των καυσίμων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως είναι γνωστό τα Ευρωπαϊκά Διυλιστήρια, για να συνεχίσουν να λειτουργούν, είναι υποχρεωμένα να επενδύσουν σημαντικότητα ποσά για τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών τους λόγω των αυστηρότερων προδιαγραφών που επιβάλλεται από την περιβαλλοντική νομοθεσία επί των προϊόντων τους. Στόχος των επενδύσεων αυτών είναι τόσο η ποιοτική αναβάθμιση των προϊόντων (μείωση περιεκτικότητας σε επιβλαβή για το περιβάλλον στοιχεία) όσο και η ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της ίδιας της λειτουργίας των μονάδων. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια γίνεται και ο εκσυγχρονισμός της Πετρόλα, ένας εκσυγχρονισμός που έχει ήδη γίνει στα Ελληνικά Διυλιστήρια και στη Μότορ Οйл.

Αυτός ο εκσυγχρονισμός σημαίνει ότι από τις δεκαετίες υπάρχουν μονάδες θα μείνουν έξι ενώ θα δημιουργηθούν άλλες επτά νέες. **Συνολικά δηλαδή θα υπάρχουν δεκατρείς μονάδες** και όχι τριάντα δύο όπως διατείνεται η Επιτροπή. Επίσης **δεν πρόκειται να κατασκευαστεί καμιά νέα δεξαμενή** αφού ακόμη και οι ήδη υπάρχουσες δεν είναι όλες γεμάτες, αλλά δεν διαλύονται λόγω του μεγάλου κόστους που έχει η διάλυσή τους.

Όσον αφορά το ζήτημα της μόλυνσης.

Με τον εκσυγχρονισμό του διυλιστηρίου θα υπάρξει αλλαγή στο χρησιμοποιούμενο καύσιμο. Αυτή η αλλαγή θα επιφέρει μια τεράστια βελτίωση στη σύσταση των καυσαερίων και θα μειώσει δραστικά τους ρύπους, λόγω της χαμηλότερης περιεκτικότητας του νέου καυσίμου σε θείο (S), αλλά και λόγω της χρησιμοποίησης φυσικού αερίου που, όπως είναι γνωστό, είναι πολύ πιο φιλικό στο περιβάλλον από ότι είναι το μαζούτ.

Σημερινό καύσιμο	Μελλοντικό καύσιμο
Μαζούτ με θείο 3,5%	30% Μαζούτ με θείο 0,2%-0,5%, και, 70% φυσικό αέριο

Έτσι και όσον αφορά τις εκπομπές των αερίων στην ατμόσφαιρα:

Αέρια απόβλητα		
Εκπομπές αερίων αποβλήτων στην ατμόσφαιρα (Κιλά/ώρα)		
	Σημερινή κατάσταση	Μελλοντική κατάσταση
Διοξείδιο του θείου	647	199,7
Οξείδια του αζώτου	92	91,9
Σωματίδια	45	13,3
Υδρογονάνθρακες(μετρικοί τόνοι/έτος)	3190	1395
Υγρά απόβλητα		
Όγκος ελαιωδών αποβλήτων(κυβικά μέτρα/έτος)	4007800	2352400

Δηλαδή παρόλο που τα απαέρια πράγματι αυξάνονται κατά 3 περίπου φορές, εντούτοις οι ρύποι ελαττώνονται θεαματικά! Να παρατηρήσουμε εδώ ότι διεθνής νομοθεσία υπάρχει μόνο για τους τρεις πρώτους ρυπαντές.

Ας δούμε τώρα τις συγκεντρώσεις των ρυπαντών στην πόλη της Ελευσίνας. Επειδή η Ελευσίνα είναι δίπλα στο διυλιστήριο έχουν εξαιρετική σπουδαιότητα. Αυτές πάρθηκαν από τη μελέτη του ΕΜΠ σε συνεργασία με τους διεθνείς αναγνωρισμένους οίκους Foster Wheeler Italiana και Snamprogetti και χρησιμοποιώντας μαθηματικά μοντέλα διασποράς με βάση οδηγίες διεθνών έγκυρων οργανισμών (USEPA, TNO Ολλανδίας). Αυτές μετρήθηκαν σε κάθε διεύθυνση ανέμου και με άνεμο μικρής έντασης 2m/s. Ενδιαφέρον έχει ιδιαίτερα ο δυτικός άνεμος γιατί αυτός κατευθύνει τα καυσαέρια από το διυλιστήριο προς την πόλη της Ελευσίνας. Έτσι η διασπορά των ρυπαντών, για τους οποίους υπάρχουν νόμοι και όρια ανώτερων τιμών, με δυτικό άνεμο είναι:

Όσον αφορά την περίπτωση διαρροών.

Εδώ σπεκουλάρουν πολύ οι αντιβιομηχανιστές.

Όμως υπάρχουν ειδικά φωτοκύτταρα σε κάθε σημείο των εγκαταστάσεων που ελέγχουν τις διαρροές. Όταν συμβεί αυτό γίνονται τα παρακάτω:

Το κομπιούτερ δίνει αμέσως εντολή και κλείνει η κεντρική βάνα. Αυτό θέλει στη χειρότερη περίπτωση 1,5 λεπτά.

Αν δεν γίνει αυτό, τότε από το συναγερμό που αμέσως χτυπά, ο χειριστής από τον κεντρικό έλεγχο κλείνει τη βάνα ηλεκτρικά.

Αν δεν γίνει ούτε αυτό, τότε υπάρχει τοπικό σύστημα ασφάλειας και ένας άλλος χειριστής κλείνει τη βάνα με τα χέρια.

Αν δεν συμβεί ούτε και αυτό τότε τίθεται εκτός λειτουργίας όλο το σύστημα και σταματά η λειτουργία του διυλιστηρίου.

Αρα δεν υπάρχει ιδιαίτερος κίνδυνος από ατύχημα από διαρροή και η κινδυνολογία της “Επιτροπής” για το ότι ο κίνδυνος από “την αύξηση των διαρροών είναι απροσδιόριστος”, όπως διατείνεται στην ανακοίνωσή της το Μάη του 200 είναι ένα μεγάλο ψέμα.

Όσον αφορά τις δυσοσμίες

Η Επιτροπή αναφέρει ότι “καθημερινά βιώνουμε τις αφόρητες δυσοσμίες “κλού-

βιου αυγού” (υδρόθειο) “καμμένο λάστιχο” (μερκαπτάνες), “αέριου” κλπ. Η Επιτροπή δεν κάνει βέβαια τον κόπο να εξηγήσει πως παράγονται όλες αυτές οι δυσοσμίες. Θεωρεί δεδομένο ότι όλα προέρχονται από την λειτουργία του διυλιστηρίου και ποντάρει πάνω στην άγνοια όσων διαβάζουν την ανακοίνωσή.

Μιλήσαμε παραπάνω για την περίπτωση των διαρροών γενικά. Εδώ θα πούμε ακόμη κάτι που αφορά τις “μερκαπτάνες”. Αυτές είναι ουσίες που προστίθενται στο υγραέριο για να του προσδίδουν αυτήν την ιδιαίτερη μυρωδιά που έχει, έτσι ώστε όταν έχουμε διαφυγή του να γίνεται αυτή η διαφυγή αντιληπτή. Το υγραέριο είναι ένα αέριο εύφλεκτο, άοσμο και δηλητηριώδες. Οι μερκαπτάνες προστίθενται σε αυτό μόνο όταν το υγραέριο κυκλοφορεί στις σωληνώσεις και αυτό οφείλεται στον τρόπο που είναι κατασκευασμένες οι εγκαταστάσεις ανάμειξης (εκμεταλλεύονται την δημιουργία υποπίεσης μπροστά από ανοικτό σωλήνα που δημιουργεί η γρήγορη ροή ενός ρευστού, του υγραερίου στην προκειμένη περίπτωση).

Αρα θα έχουμε διαρροή “μερκαπτανών” στο περιβάλλον μόνο αν θα έχουμε ταυτόχρονα και διαρροή υγραερίου. Αν λοιπόν η Επιτροπή έχει δίκιο και διαρρέουν οι μερκαπτάνες στο περιβάλλον, είναι απορίας άξιον (και αυτό η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να το αιτιολογήσει, αλλιώς θα πρέπει να χαρακτηριστεί ως τσαρλατάνος) πως δεν είχαμε ως τώρα μιας τεράστιας έκτασης έκρηξη από το υγραέριο που διαρρέει μαζί με τις μερκαπτάνες και πως δεν έχουν πεθάνει όλοι οι εργαζόμενοι αλλά και οι κάτοικοι που μένουν κοντά στα σημεία της υποτιθέμενης διαρροής. Αλλά, ευτυχώς, αυτά είναι αποκυήματα μόνο της νοσηρής φαντασίας, της τέλεις αντιεπιστημονικής άγνοιας και κυρίως του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα του μπλοκ ψευτοΚΚΕ-ΣΥΝ, που καθοδηγεί πολιτικά την Επιτροπή.

Ακόμη και να μην λειτουργήσει η μία από τις δύο μονάδες αποθείωσης του μαζούτ η ποσότητα του διοξειδίου του θείου που θα εκλυθεί στην ατμόσφαιρα θα έχει μέγιστη συγκέντρωση 205μg/ κυβ.μέτρο, ενώ το όριο του Π.Ο.Υ είναι 500μg/κ.μ. Κατά συνέπεια δεν αναμένεται να δημιουργηθεί κάποιο σοβαρό πρόβλημα, σύμφωνα με τη μελέτη του ΕΜΠ.

Η Πετρόλα ισχυρίζεται ότι είναι από τις βιομηχανίες εκείνες που **τηρεί πιστά τις προδιαγραφές της Οδηγίας Σεβέζο** που έχει θεσπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τα εργοστάσια στα οποία γίνεται παραγωγή επικίνδυνων για την υγεία αερίων. Αυτό έχει δικαίωμα οποιοσδήποτε να το αμφισβητεί και να ζητάει να το ελέγξει.

Όμως εδώ να πούμε και το εξαιρετικά σημαντικό.

Η Επιτροπή έχει προσκληθεί και

προκληθεί από το Σωματείο των εργαζομένων, σε κάθε περίπτωση που υπάρχει δυσοσμία ή οτιδήποτε άλλο από αυτά που ισχυρίζεται, να πάει αμέσως και επιτόπου μέσα στο διυλιστήριο και να πάρει ό,τι μετρήσεις θέλει που να αποδεικνύουν τα όσα ισχυρίζεται για διαρροές και μόλυνση.

Αυτό όμως δεν έχει γίνει καμιά φορά μέχρι σήμερα παρόλο που τέτοια φαινόμενα δυσοσμίας έχουν παρουσιαστεί κατά καιρούς. Αποδεικνύεται έτσι ότι η ανησυχία και η φροντίδα των ανθρώπων αυτών της Επιτροπής για την υγεία των κατοίκων της Ελευσίνας είναι ψεύτικη, υποκριτική και αντιεπιστημονική. Ξέρουν οι ίδιοι ότι οι δυσοσμίες έρχονται από τις δεκάδες και εκατοντάδες βιοτεχνίες και βιομηχανίες του Θριάσιου που έχουν χαμηλότερο επιπέδου αντιρρυπαντική προστασία.

Ο κίνδυνος ατυχήματος και εκρήξεων

Το ατύχημα όπως είναι γνωστό δεν εμποδίζεται ποτέ απόλυτα αλλά μόνο σχετικά. Αυτό όμως που μπορεί να κάνει κανείς είναι να παίρνει όλα εκείνα τα μέτρα που απαιτούνται για να λιγιστεθεί όσο είναι δυνατόν την πιθανότητα του. Ευτυχώς η σύγχρονη τεχνολογία έχει επιτύχει τα ατυχήματα, κυρίως στη μεγάλη βιομηχανία να είναι όλο και λιγότερα. Αν εφαρμοστούν οι διεθνείς προδιαγραφές στην ποιότητα των κατασκευών τότε οι κίνδυνοι γίνονται πραγματικά απειροελάχιστοι. Αυτή η ποιότητα διαπιστώνεται εύκολα όταν ελέγξει κανείς τις μελέτες της κατασκευής. Αυτό είναι δηλαδή κάτι το οποίο είναι εύκολο να γίνει και η Επιτροπή έχει όλο το χρόνο στη διάθεσή της να κοιτάξει τις μελέτες για τις επεκτάσεις του διυλιστηρίου.

Μπορεί επίσης να συγκροτήσει μια επιτροπή ελέγχου, όπως μας είπαν οι εργαζόμενοι στην Πετρόλα, και να ελέγχει αν όλα είναι σύμφωνα με τις μελέτες και τις προδιαγραφές που ορίζονται σε αυτήν. Ταυτόχρονα στην εταιρεία γίνονται σεμινάρια τεχνολογίας για το προσωπικό πάνω στις νέες τεχνολογίες που εισάγονται στην επιχείρηση.

Αν κανείς μελετήσει τις συνθήκες ανάπτυξης των μεγάλων σύγχρονων καπιταλιστικών επιχειρήσεων μπορεί να διαπιστώσει ότι για το μεγάλο βιομηχανικό μονοπωλιακό κεφάλαιο είναι γενικά προτιμότερο να έχει όσο είναι δυνατόν πιο ασφαλείς εγκαταστάσεις γιατί αυτό το συμφέρον στον τελικό σκοπό του που είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους. Πράγματι είναι συμφερότερο σε αυτό να διαθέσει κάποια παραπάνω κεφάλαια, σχετικά περιορισμένα συγκρινόμενα με το συνολικό κόστος της επένδυσης, για να επιτύχει μεγαλύτερη ασφάλεια στις εγκαταστάσεις του, παρά να διακινδυνεύει ένα ατύχημα απροσδιόριστης έκτασης με τις ανάλογες συνέπειες που θα έχει αυτό στη ροή της παραγωγής, στα έξοδα της αποκατάστασης των ζημιών και πιο πολύ στον κοινωνικό και πολιτικό αντίκτυπο που θα έχει αυτό στην αγορά και στη θέση που αυτό κατέχει σε αυτήν.

Ειδικότερα για τον κίνδυνο από μια πιθανή έκρηξη, αυτός έχει να κάνει με τις διαρροές από τις εγκαταστάσεις οι οποίες αντιμετωπίζονται όπως είδαμε και παραπάνω.

Δεν μπορεί λοιπόν κανείς στο όνομα ενός πιθανού κινδύνου να λει ότι θα πρέπει να μην γίνει ή να κλείσει ένα εργοστάσιο αν

δεν πάρει και δεν μελετήσει λεπτομερώς όλες τις δυνατότητες. Η Επιτροπή στην Ελευσίνα αντίθε-

τα δεν έχει μπει στον κόπο να αναλύσει όλα αυτά και κινδυνολογεί ασύστολα ποντάροντας όπως

είπαμε και πριν στην άγνοια του λαού πάνω σε αυτά τα ζητήματα. **Εδώ υπάρχει και η ευθύνη ό-**

λων όσων έχουν σχέση με το εργοστάσιο της Πετρόλα που δεν έχουν ενημερώσει το λαό της Ε-

λευσίνας και των γύρω περιοχών σχετικά με τα ζητήματα ασφαλείας των εγκαταστάσεων.

Η σύγχρονη μεγάλη καπιταλιστική επιχείρηση είναι πρόδος, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες αποβιομηχάνισης και καταστροφής των παραγωγικών δυνάμεων στη χώρα μας. Γιαυτό είναι προς το συμφέρον όχι μόνο της Ελευσίνας και των γύρω περιοχών που πλήττονται από την ανεργία, αφού δημιουργούνται 200 περίπου νέες θέσεις εργασίας και άλλες 1000 περίπου για τρία χρόνια που θα διαρκέσει η κατασκευή της επένδυσης, αλλά και της χώρας γενικότερα να γίνει η επέκταση του διυλιστηρίου της Πετρόλα.

	Διοξειδίο του θείου(μσ/κ.μ)	Οξειδία του αζώτου(μσ/κ.μ)	Σωματίδια(μσ/κ.μ)
Μέγιστη Μέση ετήσια τιμή	1	5	1
Όριο Π.Ο.Υ της μέσης ετήσιας τιμής	50	40 (Όριο Οδηγίας 99/30/EC)	40 (Όριο Οδηγίας 99/30/EC)
Μέγιστη ημερήσια τιμή	19,7	-	1,15
Όριο Οδηγίας 99/30/EC και Π.Ο.Υ της μέγιστης ημερήσιας τιμής	125 (το έτος 2005)	-	50
Μέγιστη ωριαία τιμή	98	31	-
Όριο Οδηγίας 99/30/EC της Μέγιστης ωριαίας τιμής	350 (το έτος 2005)	200	-

Π.Ο.Υ: Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας Ε.Ο: Ευρωπαϊκή Ένωση

ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ

Το μέτωπο των σαμποταριστών της βιομηχανίας στο Θριάσιο αναγκάστηκε κάτω από τις αποκαλύψεις τόσο της ΟΑΚΚΕ όσο και του Σωματείου των εργαζομένων στην Πετρόλα να αναδιπλωθεί κυρίως σε ό,τι αφορά την πόλη της Ελευσίνας. Πραγματικά μετά την αφισοκόλληση της οργάνωσής μας και τις κινήσεις του Σωματείου το οποίο είχε βάλει στο Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας και στην Ομοσπονδία Χημικών Βιομηχανιών το ζήτημα αντίστασης στην Επιτροπή και στη ματαίωση της επένδυσης, η κοινή γνώμη αλλάζει στάση και αυτό αναγκάζει την "Επιτροπή κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα" να μαζέψει τα περισσότερα πανό από τους δρόμους της πόλης. Ταυτόχρονα, και επειδή είναι αδύνατη σε ό,τι αφορά τα ζητήματα της μόλυνσης, αναγκάζεται να κρατήσει σαν μόνο σύνθημά της πια το "Όχι στη γιγάντωση της Πετρόλα".

Αυτοί αναγκάστηκαν να το κάνουν αυτό όταν διαπίστωσαν την ελάχιστη προσέλευση του κόσμου στη συγκέντρωση που έκαναν έξω από το υπουργείο Εξωτερικών τη στιγμή που συνεδρίαζε σε αυτό μια επιτροπή από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν ήταν πάνω από 50-90 άτομα, τη στιγμή που αυτοί έκαναν μια μεγάλη κινητοποίηση με ντουντούκες για δύο μέρες σε όλη την Ελευσίνα και τις γύρω περιοχές. Αυτοί ακόμη φοβήθηκαν ότι μετά την αλλαγή του κόσμου θα μπορούσαν να κατέβαιναν στο δρόμο και οι εργαζόμενοι στο διυλιστήριο και τότε τα πράγματα θα ήταν εξαιρετικά δύσκολα για τους.

Ενώ όμως αναδιπλώθηκαν όσον αφορά τη μάχη μέσα στην Ελευσίνα και τους γύρω δήμους συνέχισαν τη μάχη σε άλλα μέτωπα.

Η "Επιτροπή" στις 21 Νοέμβρη έστειλε εξώδικο προς την διοίκηση του Χρηματιστηρίου Αθηνών και της ζητά να ανακαλέσει την απόφασή της για την εισαγωγή της ΠΕΤΡΟΛΑ στην κύρια αγορά του Χρηματιστηρίου. Εκεί πέτυχε μια πρώτη νίκη αφού τελικά η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς ανέβαλε τη δημόσια εγγραφή για τις 21 Γενάρη.

Ταυτόχρονα με ένα άρθρο του τόσο στην Αυγή (19-12) όσο και στην τοπική εφημερίδα της Ελευσίνας "δια ταύτα" ο βουλευτής του Συνασπισμού Αμπατζόγλου έκανε φανερές τις προθέσεις της Επιτροπής: "Το θέμα θα φθάσει σίγουρα στο Συμβούλιο της Επικρατείας και θα εκδικασθεί σύμφωνα με το άρθρο 24 του Συντάγματος...".

Εκεί το μέτωπο των σαμποταριστών είναι ιδιαίτερα δυνατό. Εκεί στο 5ο τμήμα του υπάρχουν οι απόγονοι του Δεκλερή (πρώην προέδρου του, ανθρώπου του ψευτοΚΚΕ, επικεφαλής του βιομηχανικού σαμποτάζ).

Επίσης ο έτερος πολιτικός καθοδηγητής του μετώπου, το ψευτοΚΚΕ, εξαπολύει και αυτό τη δική του επίθεση. Τρεις βουλευτές του (Κανέλλη, Σκυλλάκος, Κολοζώφ) κατέθεσαν Ερώτηση στη Βουλή. Τα επιχειρήματά τους είναι τα ίδια με εκείνα της Επιτροπής κατά των επεκτάσεων: "... υπάρχουν συνεχείς διαρροές υδρογονανθράκων, που πνίγουν με δυσσομία την περιοχή, παρά τις δεσμεύσεις ότι από τις επεκτάσεις του 1990 θα μειώνονται οι ρύποι. Το έδαφος, το υπέδαφος, ο υδροφόρος ορίζοντας και η θάλασσα έχουν σοβαρά ρυπανθεί με πετρελαιοειδή... Η ΠΕΤΡΟΛΑ δεν έχει και ούτε θα αποκτήσει την αναγκαία έκταση για να πραγματοποιήσει τις επεκτάσεις... Η ζητούμενη γιγαντιαία επέκταση απαγορεύεται στην Αττική από το ΠΔ 84/84 και το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας (ω.1515/85)... θα αυξηθούν κατακόρυφα οι κίνδυνοι για καταστροφικό ατύχημα μεγάλης έκτασης... η ΠΕΤΡΟΛΑ σε διαφήμιση της για την εισαγωγή της στο Χρηματιστήριο παρουσιάζει, παραπλανητικά, την αδειοδότηση της επέκτασης των 700 εκατ. δολαρίων ως δεδομένη... Από τα παραπάνω προκύπτει ότι επιχειρείται ένα ακόμη έγκλημα σε βάρος της υγείας και της ζωής χιλιάδων κατοίκων της περιοχής..." (Ριζοσπάστης, 29-12-2000).

Το μέτωπο των σαμποταριστών εδώ και καιρό έχει κάνει πολλά. Έχει μαζέψει υπογραφές, έχει κάνει μια διαδήλωση, έχει κάνει μια προσφυγή στο ΣτΕ για τον αποχαρακτηρισμό δασικής έκτασης, έχει κάνει δύο ερωτήσεις στη Βουλή και ετοιμάζεται για το μεγάλο αγώνα στο ΣτΕ. Αν εκεί κερδίσει τότε η βαριά βιομηχανία στο Θριάσιο θα έχει δεχτεί ένα καίριο πλήγμα και θα βρίσκεται προ του θανάτου της, οδηγώντας στην ανεργία χιλιάδες εργάτες και την οικονομία της χώρας προς την καταστροφή.

Εάν οι κάτοικοι της Ελευσίνας και των γύρω περιοχών μαζί με τους εργαζόμενους της Πετρόλα δεν αντιδράσουν δυναμικά και συγκροτημένα τότε ότι τα σχέδια του μεσαίωνα θα περάσουν.

Στρατιωτική συμμαχία Ρωσίας-Ιράν

Η Μόσχα προχωρά ακάθεκτη στη δημιουργία του χιτλερικού της άξονα χωρίς η Δύση να αντιδρά ούτε στοιχειωδώς στις κινήσεις της. Γιατί να το κάνει άλλωστε; Η Ευρώπη έχει ανάγκη το ρωσικό αέριο, η Αμερική ελέγχεται ακόμη από το φιλορώσο απερχόμενο πρόεδρο Κλίντον.

Έτσι, ο Πούτιν συναντήθηκε στα μέσα Δεκέμβρη με τον Κάστρο, στον οποίο δάνεισε 50 εκατομμύρια δολάρια, σπάζοντας το αμερικάνικο εμπάργκο και εμφανιζόμενος ως "σωτήρας" του κουβανέζικου λαού. Στα τέλη του ίδιου μήνα υπογράφηκε σημαντική συμφωνία στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ Μόσχας - Τεχεράνης. Ο ρώσος υπουργός άμυνας Ι. Σεργκέγιεφ δήλωσε ότι η συμφωνία "ανοίγει ένα νέο κεφάλαιο στις σχέσεις μας. Σηματοδοτείται από την επανάληψη της στρατιωτικής συνεργασίας ανάμεσα στη Μόσχα και την Τεχεράνη και ιδιαίτερα από την εκπαίδευση ιρανών αξιωματικών στις ρωσικές "στρατιωτικές σχολές". Τα δυο κράτη... "θα αναπτύξουν τη στρατιωτική συνεργασία σε όλους τους τομείς". Η παραπάνω συμφωνία πρακτικά

ακυρώνει τη ρωσο-αμερικάνικη συμφωνία του 1995 που απαγόρευε την αγορά ρωσικών συμβατικών όπλων απ' το Ιράν (Ελευθεροτυπία, 29-12), συνεπώς αποτελεί σοβαρή πρόκληση για το αμερικάνικο Πεντάγωνο και την πολιτική ηγεσία των ΗΠΑ. Ωστόσο, σε τηλεφωνική συνομιλία μεταξύ Πούτιν - Κλίντον διαπιστώθηκε "με ικανοποίηση ότι οι ρωσο-αμερικανικές σχέσεις έχουν βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια" (στο ίδιο). Την ίδια μέρα οι Ρώσοι υπέγραψαν συμφωνία με την Ινδία για την προμήθεια όπλων ύψους 3 δις δολαρίων.

Οι ρώσοι σοσιαλμπεριαλιστές φοβούνται ότι η νέα προεδρία Μπους θα εμποδίσει τα μεγαλεπίβολα σχέδιά τους. Για παράδειγμα, τρέμουν το ενδεχόμενο άρσης της χρηματοδότησης, την επέκταση του ΝΑΤΟ ανατολικά ή την ανάπτυξη του αντιβαλλιστικού προγράμματος (ΑΒΜ) που θα θωρακίσει την άμυνα των ΗΠΑ. Για να απαντήσουν στην ΑΒΜ εγκατέστησαν στο Σαράτοφ νέα μονάδα στρατιωτικών πυρηνικών όπλων που θεωρούνται αρκετά εξελιγμένα. Αποτελείται από έξι βαλλιστικούς διηπειρωτικούς πυραύλους

Τοπλόλ-Μ μιας πυρηνικής κεφαλής (Βήμα, 31-12). Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι Ρώσοι μεταφέρουν τακτικά πυρηνικά όπλα στη Βαλτική στη στρατιωτική βάση Καλίνιγκραντ (μεταξύ της Πολωνίας και της Λιθουανίας) εδώ και μισό χρόνο παραβιάζοντας κατάφορα συμφωνίες που κηρύσσουν την περιοχή αποπυρηνικοποιημένη ζώνη. Αυτό αναφέρει άρθρο της "Ουάσιγκτον Τάιμς" που επικαλείται αξιωματούχους των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών (Ελευθεροτυπία, 4/1/2001).

Κατά τα άλλα η Ρωσία είναι ειρηνόφιλη και φιλοδυτική...

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:

Δημήτρης Λιθοξόου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΑΝΤΙΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ

Α'

Από το Ίλντεν στη Ζαγκορίτσανη
(1903-1905)

Μεγάλη Πορεία

Το βιβλίο του Δ. Λιθοξόου
διατίθεται στα γραφεία μας και σε
κεντρικά βιβλιοπωλεία της Αθήνας

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Γ. ΝΑΚΡΑΤΖΑ

“Η Μικρά Ασία και η καταγωγή των προσφύγων.

Η ιμπεριαλιστική ελληνική πολιτική του 1922 και η Μικρασιατική Καταστροφή”.

Κυκλοφόρησε τελευταία από τις εκδόσεις Μπατάβια το νέο βιβλίο του Γιώργου Νακρατζά “Η Μικρά Ασία και η καταγωγή των προσφύγων” με υπότιτλο “Η ιμπεριαλιστική ελληνική πολιτική του 1922 και η Μικρασιατική Καταστροφή”.

Ο Γ. Νακρατζάς είναι γνωστός στους αναγνώστες της “Ν. Ανατολής” για το συγγραφικό έργο του και για την πρακτική πολιτική θέση του ενάντια στην θεωρία και την πολιτική του ελληνικού σοβινισμού τόσο στα ζητήματα της εθνολογικής προέλευσης του πληθυσμού της χώρας όσο και στα πιο άμεσα πολιτικά ζητήματα της “εθνικής” πολιτικής στο Αιγαίο στην Κύπρο και στα σχετικά με τις εθνικές μειονότητες.

Σ’ αυτό το τελευταίο βιβλίο ο Γ. Νακρατζάς καταπιάνεται διεξοδικά με έναν από τους πιο επικίνδυνους στα αποτελέσματά του μύθους του ελληνικού σοβινισμού ότι στα παράλια της Μ. Ασίας ζούσε πριν τα 1922 ένας κύρια ελληνικός πληθυσμός που ήθελε και θα μπορούσε να έχει ενωθεί σε ένα κράτος με την ηπειρωτική Ελλάδα, αν δεν εμποδίζονταν σε αυτό από τον τούρκικο εθνικισμό και πιο ειδικά από τον κεμαλισμό. Αυτός ο μύθος όχι μόνο δικαιώνει την κατακτητική ελληνική εκστρατεία του 1922, αλλά χρησιμοποιείται και σήμερα για να δυναμώσει τον αντιτουρκισμό στις μάζες ακόμα και όταν δεν μπαίνει ζήτημα επανάκτησης ή έστω εκδίκεσης για τις “χαμένες πατρίδες”.

Πολλοί καλόπιστοι άνθρωποι έχουν την εντύπωση ότι τα παράλια της Μ. Ασίας και στο Αιγαίο και στον Πόντο ήταν κατοικημένα στην πλειοψηφία τους από Έλληνες που ήταν εκεί εγκατεστημένοι από την αρχαιότητα. Μερικοί μάλιστα στηρίζονται σε ζωντανές μαρτυρίες προσφύγων καλών γενικά προθέσεων και έχουν πολύ επηρεαστεί από αυτές για να σχηματίσουν την παραπάνω εικόνα.

Βέβαια μια τέτοια εικόνα δεν θα επαρκούσε ούτε και αν ήταν αληθινή για να δικαιώσει μια εκστρατεία σαν κι εκείνη του ελληνικού στρατού το 1919. Γιατί μόνο οι σοβινιστές βλέπουν την φυλετική εθνολογική σύνθεση ενός χώρου σαν την μοναδική βάση για την ύπαρξη και για τα όρια ενός σύγχρονου εθνικού κράτους. Το εθνικό κράτος στην προοδευτική δημοκρατική εκδοχή του όχι μόνο δεν αποκλείει εθνότητες και εθνικές μειονότητες στο έδαφός του άλλες από την πλειοψηφούσα, αλλά τις αποδέχεται σαν ουσιαστικό και γόνιμο συστατικό του. Είναι η πολιτική αντίδραση, δηλαδή ο πιο επιθετικός κάθε φορά ιμπεριαλισμός και οι εθνικιστές που συμμαχούν μαζί του, που θέλουν να χαράζουν τα κρατικά σύνορα σύμφωνα με την εθνολογική σύσταση

του πληθυσμού τσακίζοντας κάθε προηγούμενη ιστορική και οικονομική κοινότητα ζωής των πληθυσμών, χωρίζοντάς τους μέχρις αλληλοεξόντωσης και ανατινάζοντας κάθε υλική και πνευματική πρόοδο στην περιοχή.

Όμως στη Μικρασία δεν πρόκειται ούτε για κάτι τέτοιο. Η εικόνα ότι σε ολόκληρες περιοχές της Μ. Ασίας που θα μπορούσαν να διαχωριστούν γεωγραφικά με σαφήνεια πλειοψηφούσε το ελληνικό στοιχείο, είναι λαθεμένη. Το ελληνικό στοιχείο πλειοψηφούσε μόνο σε ελάχιστες επαρχίες (καζάδες) όπως στον καζά του Τσεσμέ (Κρήνης) ή της Μαινεμένης που ουσιαστικά ήταν μεσαίου πληθυσμού πόλεις μέσα σε μεγαλύτερες περιοχές ύπαιθρου και χωριών που κατοικούσαν συχνά από μη ελληνικούς, βασικά τούρκους πληθυσμούς αλλά και εβραίους, αρμένιους κ.λπ. Αυτό σημαίνει ότι ακόμα και αν ο ελληνικός πληθυσμός ήταν πλειοψηφικός σε ένα καζά δεν θα μπορούσε ούτε στοιχειωδώς να επιζήσει δίχως να είναι διοικητικά και οικονομικά ενωμένος όχι μόνο αμέσως με την ευρύτερη περιοχή του που είναι το σαντζάκ, δηλαδή κάτι μεγαλύτερο από ένα σημερινό ελληνικό νομό, αλλά ενωμένος και με την μεγάλη περιφέρειά του που ήταν το βιλαέτι.

Σε κανένα βιλαέτι της Μ. Ασίας ο ελληνικός πληθυσμός δεν ήταν πλειοψηφικός ούτε κατά προσέγγιση. Αλλά και από τα σαντζάκ ήταν πλειοψηφικός σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές της Βενιζελικής περιόδου (Σωτηριάδης) μόνο στο σαντζάκ της Σμύρνης. Όμως σύμφωνα με τους νεότερους και πιο αξιόπιστους Έλληνες μελετητές που παραθέτει ο Νακρατζάς (Αναγνωστοπούλου) ούτε και στο σαντζάκ της Σμύρνης οι Έλληνες αποτελούσαν συνολικά πλειοψηφία.

Κυρίως όμως ο Νακρατζάς φέρει στην επιφάνεια εθνολογικές ιστορικές μελέτες που διαψεύδουν κατά παταγωδή τρόπο τον δεύτερο, και βαθύτερο ιδεολογικά εθνικιστικό μύθο ότι στα μικρασιατικά παράλια ο ισχυρός σε ποσοστό ελληνικός πληθυσμός ήταν συνέχεια του παλιού ελληνικού πληθυσμού της Ιωνίας, της Αιολίας και του Εύξεινου Πόντου.

Αυτός ο μύθος είναι τόσο ανυπόστατος όσο και εκείνος που βλέπει εθνολογικά ενιαίο και σταθερό και κυρίως αρχαιοελληνογενή τον πληθυσμό της ίδιας της Ελλάδας.

Εδώ αποδεικνύεται ότι από το αρχαιοελληνικό στοιχείο της Μ. Ασίας δεν έχει μείνει τίποτα ή σχεδόν τίποτα αφού δεκάδες μη ελληνικά φύλα από κάθε κατεύθυνση του ορίζοντα σαν κύματα εκτόπισαν, εξόντωσαν ή αφομοίωσαν πολλές φορές τους παλιούς πληθυσμούς που και αυτοί πριν υπάρξουν σ’ αυτά τα εδάφη σαν ελληνικοί υπήρξαν σαν Λυδοί και

Κάρες ή αργότερα σαν Χετίτες, Φρυγοί κ.λπ.

Οι νεότεροι ελληνικοί πληθυσμοί της Μ. Ασίας έχουν πρώτα τις ρίζες τους στον εξελληνισμό άλλων φύλων στη διάρκεια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας και, κυρίως, στην μετανάστευση πολύ πρόσφατα στον 18ο και 19ο αιώνα ελληνικών πληθυσμών στα παράλια της Μ. Ασίας από την ηπειρωτική και νησιωτική Ελλάδα! Αυτό το τελευταίο είναι το πιο καλά κρυμμένο, αν και το πιο πρόσφατο, γιατί κάνει ακόμα πιο άδικη και επεμβατική την απόπειρα του νεοελληνικού κράτους του 1919 να υποτάξει με τη βία στη δικιά του κρατική κυριαρχία όλους τους πληθυσμούς των παραλίων της Μ. Ασίας.

Η αποκάλυψη του άδικου χαρακτήρα αυτής της εκστρατείας διαπερνά όλες τις σελίδες του βιβλίου του Νακρατζά αφού δείχνει πως η εξέλιξη της ζωής του ελληνικού πληθυσμού της Μ. Ασίας σε συνεργασία και αρμονική συμβίωση με τον τουρκικό τελειώνει παντού σε όλα τα βιλαέτια απότομα και τραγικά χάρη ακριβώς σ’ αυτή την “απελευθερωτική” εκστρατεία.

Στην πραγματικότητα το βιβλίο του Νακρατζά είναι μια πολιτική καταγγελία του ελληνικού σοβινισμού – επεκτατισμού που γίνεται συντριπτική επειδή στηρίζεται σε αδιαφιλονίκητα ιστορικά στοιχεία. Αυτά τα στοιχεία δεν είναι σε γενικές γραμμές προϊόν πρωτότυπης έρευνας του συγγραφέα. Όμως το δύσκολο στην ελληνική ιστοριογραφία δεν είναι να τα ανακαλύψει κανείς. Το δύσκολο είναι να τα φέρει στην επιφάνεια και να τα ερμηνεύσει πολιτικά. Γιατί στις ειδικές εθνολογικές μονογραφίες και τις ιστορικές μελέτες στη χώρα μας υπάρχουν σχεδόν τα πάντα, αλλά υπάρχουν για χρήση των ειδικευμένων διανοούμενων της αστικής τάξης και όχι για χρήση από τους ανθρώπους του λαού και τους ανθρώπους της προοδευτικής πολιτικής πράξης.

Στο βιβλίο του Νακρατζά παραλαμβάνει στις πιο ζωντανές του σελίδες η βαρβαρότητα του ελληνικού στρατού σε βάρος των άοπλων της Μικράς Ασίας που βεβαιώνεται όχι μόνο από τις τουρκικές, αλλά και από τις ελληνικές ορθόδοξες πηγές. Αυτή η βαρβαρότητα είναι που προκάλεσε τις αντεκδικήσεις του τούρκικου εθνικισμού και όχι το αντίστροφο και είναι αυτή που τελικά άνοιξε το δρόμο για το άδειασμα της Τουρκίας από το ελληνικό στοιχείο. Δεν είναι τυχαίο που η ίδια η πρόταση για “νόμιμη εθνοκάθαρση” δηλαδή για ανταλλαγή πληθυσμών είναι ελληνική – βενιζελική.

Αντιγράφουμε αποσπάσματα για τη σφαγή του Αϊδινίου στις 28-29 Ιούνη του 1919:

“Τη σφαγή των Τούρκων του Α-

ϊδινίου περιγράφει στην έκθεσή του ο κυβερνήτης του Αϊδινίου με το εξής κείμενο:

“Οι Έλληνες έχοντας κάνει τις απαραίτητες ανιχνεύσεις περίμεναν την κατάλληλη στιγμή για να διαπράξουν την φρικτή πράξη. Κατά την αντεπίθεση των τουρκικών δυνάμεων εναντίον των Ελλήνων η επιτυχής προσέγγισή τους προς τη γέφυρα του Μαιάνδρου ποταμού αποτέλεσε το αναμενόμενο σύνθημα. Οι Έλληνες πρώτα απ’ όλα έβαλαν φωτιά στις τέσσαρες γωνίες της τουρκικής συνοικίας στην συνέχεια τοποθέτησαν πολυβόλα και οπλισμένους στρατιώτες και πολίτες στις γωνίες των οδών, σε υψηλά κτίρια και στους μινιάρδες. Μετά από αυτό άνοιξαν πυρ εναντίον των πολιτών, οι οποίοι τρομαγμένοι προσπαθούσαν να βγουν από τα φλεγόμενα σπίτια τους. Εκείνους τους πολίτες που τραυματισμένοι σωριάζονταν στους δρόμους τους ανάγκαζαν με πυροβολισμούς να γυρίσουν στα καίγόμενα σπίτια τους, όπου πολλοί φτωχοί άνθρωποι, γέροι, γυναίκες και παιδιά κήκαν ζωντανοί”.

Στο ίδιο κείμενο αναφέρεται ότι τα ανθρώπινα θύματα στο Αϊδίφι ανήλθαν σε 4.400 άτομα, από τα οποία πάνω από 4.000 ήταν μουσουλμάνοι και μόνο 400 μη μουσουλμάνοι. Οι υλικές ζημιές ανέρχονταν σε 12 εκατομμύρια τουρκικές λίρες, που αντιστοιχούν σε περισσότερο από 250 εκατομμύρια φράγκα. Ο Τούρκος διοικητής του Αϊδινίου στην αναφορά του πληροφορεί ότι ο ελληνικός στρατός έκαψε ολοσχερώς 77 χωριά της κοιλάδας του Αϊδινίου και φόνευσε 80.500 μουσουλμάνους.

Ιδιαίτερα έντονο ήταν το υπόμνημα που υπέβαλε στις συμμαχικές δυνάμεις ο Έλληνας ορθόδοξος δικαστής του Αϊδινίου Σταμάτης. Αποσπάσματα του υπομνήματος αυτού έχουν ως εξής:

“Εκείνοι που γύριζαν από την μάχη και ειδικά εκείνοι οι απάνθρωποι βάρβαροι, εκείνοι οι αιμοδιψείς ορεσίβιοι φέροντες το όνομα Εύζωνοι, σκότωσαν ή επεφύρασαν τραυματισμούς χειρότερους και από τον θάνατο σε όποιους συναντούσαν να φορούν φέσι και τους οποίους ονόμαζαν Τούρκους, λεηλατούσαν χωριά, έπαιρναν τα βόδια, τα άλογα, όλα τα ζώα και ολόκληρες περιουσίες τα οποία πουλούσαν στην πόλη για το τίποτα... έριξαν χιλιάδες βλήματα στα σπίτια και έβαλαν φωτιά στην μουσουλμανική συνοικία, πυροβολώντας τον πληθυσμό που ζούσε εκεί, ο οποίος εξαφανίστηκε, ακόμα και τα μωρά στην αγκαλιά της μητέρας τους... ΣΤΑΜΑΤΗΣ”

Παρόμοιο κείμενο δημοσίευσε και ο Έλληνας μητροπολίτης της πόλης του Ντενιζλί Χρυσόστομος: “Τα εγκλήματα που διεπράχθησαν από τις ελληνικές κατοχικές δυνάμεις στην περιοχή του Αϊδινίου και στα περίχωρα αποτελούν εγκλήματα ασύλληπτης ωμότητας

και δίχως παράλληλο στην ιστορία. Χωριά και πόλεις μεγάλης σημασίας, απέραντος πλούτος και χιλιάδες ανθρώπων πλασμάτων δόθηκαν δίχως οίκτο σα βορά στις φλόγες...”.

Το ελληνικό Γενικό Επιτελείο Στρατού, στην αγγλόφωνη έκδοσή του σχετικά με τις θηριωδίες των Τούρκων στο Αϊδίφι, οι οποίες αναμφίβολα έλαβαν χώρα, δεν αναφέρεται καθόλου στις προηγηθείσες σφαγές εκ μέρους του ελληνικού στρατού. Όσο και εάν οι δημοσιεύσεις και των δύο πλευρών εμπεριέχουν στοιχεία υπερβολής, δεν είναι δυνατό να αρνηθεί κανείς τη σφαγή του Αϊδινίου εκ μέρους του ελληνικού στρατού. Εάν οι πληροφορίες περί σφαγής του τουρκικού πληθυσμού στο Αϊδίφι είναι ακριβείς, τότε μπορούμε να συγκρίνουμε τη σφαγή αυτή με τη σφαγή των κατοίκων του Διστόμου και του Χορτιάτη από τους Γερμανούς, με μόνη τη διαφορά ότι ο αριθμός των θυμάτων των Γερμανών δεν ανερχόταν σε χιλιάδες και ότι οι Γερμανοί δεν έκαψαν γυναίκες ή παιδιά. Θα ήταν ευχής έργον εάν οι επίσημοι συγγραφείς του Ελληνικού Γενικού Επιτελείου είναι σε θέση να διαψεύσουν τις προαναφερθείσες πληροφορίες”.

Μπορεί ακόμα να συναντήσει κανείς ξανά στις σελίδες αυτού του βιβλίου τα δολοφονικά κατορθώματα του μητροπολίτη Γερμανού Καραβαγγέλη που σαν πετυχημένος εθνοεκκαθαριστής των Μακεδόνων (τον ζήσαμε στο βιβλίο του Δ. Λιθοξόου “Ο Ελληνικός Αντιμακεδονικός Αγώνας”) στάλθηκε για να κάνει την ίδια δουλειά, και την έκανε, στον Πόντο σαν Μητροπολίτης Σαμψούντας το 1908.

Είναι πραγματικά συγκλονιστική αυτή η σταθερή πορεία του ελληνικού σοβινισμού προς το προβοκάρισμα και τελικά την εξόντωση των ελληνικών πληθυσμών οπουδήποτε. Με την πολιτική τους το 1900 – 1922 προβοκάρισαν και εξαφάνισαν τελικά τους Έλληνες της Μ. Ασίας. Με την ίδια πολιτική προβοκάρισαν τους Έλληνες της Κύπρου σπρώχνοντάς τους στις σφαγές των Τούρκων το 1963 – 1964, δηλαδή σε μια εθνοκάθαρση που τελικά κόστισε το διαμελισμό του νησιού. Ανάλογη μοίρα επιφυλάσσουν τώρα για τους Έλληνες της Αλβανίας αλλά και για τους λίγους Έλληνες που έμειναν στην Τουρκία.

Συνιστούμε στους αναγνώστες μας να μελετήσουν το βιβλίο του Γ. Νακρατζά. Είναι στο έδαφος των εθνικών ζητημάτων που οι αντιδραστικοί ετοιμάζουν τα νέα δεσμά, τον φασισμό και τον πόλεμο για τον λαό μας. Το πιο επικίνδυνο ιδεολογικό δόρυ τους είναι η ψεύτικη ιστορία. Η αληθινή ιστορία είναι η δικιά μας ασπίδα.

Αλήθεια και μύθος για το απεμπλουτισμένο ουράνιο

Τεράστιος θόρυβος ξεσηκώθηκε ξαφνικά την προηγούμενη εβδομάδα για το λεγόμενο “σύνδρομο των Βαλκανίων”. Ένας θόρυβος που ξεκίνησε από την Ιταλία, επεκτάθηκε σε όλη την Ευρώπη και διογκώθηκε εξαιρετικά στην Ελλάδα. Ο θόρυβος αυτός αφορά την εμφάνιση κρουσμάτων λευχαιμίας σε στρατιώτες που έχουν υπηρετήσει στο Κόσσοβο και παλαιότερα στη Βοσνία. Αμέσως ξεσηκώθηκαν όλα τα κόμματα και με δηλώσεις τους καυτηρίασαν τους “φονιάδες των λαών Αμερικάνους και ΝΑΤΟ” που “δολοφονούν με τον πιο ύπουλο τρόπο” τους λαούς των Βαλκανίων.

Αν κρίνει κανείς από τις αντιδράσεις στις πρωτεύουσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ξαφνική και κατά συρροή αποκάλυψη πληροφοριών γύρω από τα θύματα των βλημάτων μη εμπλουτισμένου ουρανίου στο Κοσσυφοπέδιο, τη Βοσνία στο διάστημα 1994-95 και στη Σερβία, το “Βαλκανικό Σύνδρομο” προμηνύει πολλαπλές επιπτώσεις τόσο σε διεθνές όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Και λέμε ξαφνική γιατί τα συμμαχικά επιτελεία ήταν από την πρώτη στιγμή ενήμερα για τη χρήση τέτοιων βλημάτων στις επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ, γεγονός που επιβεβαιώνει και ο έλληνας υπουργός Εξωτερικών “Απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις, ο κ. Παπανδρέου επιβεβαίωσε ότι η κυβέρνηση είχε ενημερωθεί για το είδος των βομβών που χρησιμοποιούσε η Συμμαχία κατά τη διάρκεια του πολέμου” (Καθημερινή, 5-1). Θα πρέπει ωστόσο να σημειώσουμε εδώ πως η ύπαρξη και η χρήση τέτοιων βλημάτων σε αντιαρματικό ρόλο, κυρίως από τα πυροβόλα των αμερικανικών επιθετικών αεροσκαφών Α-10, ουδέποτε αποτέλεσε μυστικό. Αντίθετα μάλιστα διατυπώνονταν σαν μεγάλοι τεχνολογικοί εξελίξεις και σημαντικό στοιχείο του αμερικανικού-ΝΑΤΟϊκού οπλοστασίου. Έτσι ένα ιατρικό αίνιγμα, οι ανεξήγητες ασθένειες και θάνατοι στρατιωτικών, μεταβάλλεται πια σε μέγιστο πολιτικό ζήτημα στην Ευρώπη προκαλώντας πολιτική κρίση στους κόλπους του ΝΑΤΟ.

“*Ήδη, αρχής γενομένης από τη Φινλανδία ορισμένες χώρες που διατηρούν στρατεύματα στα Βαλκάνια έχουν αρχίσει να ομιλούν περί απόσυρσής τους, ενώ από τη Ρώμη ζητούνται τώρα με επιτακτικό ύφος “εξηγήσεις” από το ΝΑΤΟ... Ανάλογες κινήσεις έχουν γίνει και από άλλες συμμαχικές πρωτεύουσες όπως οι Βρυξέλλες, η Λισαβόνα αλλά και η Άγκυρα, οι οποίες προχωρούν μάλιστα τώρα στη σύσταση επιστημονικών επιτροπών για τη διερεύνηση της όλης υποθέσεως. Ταυτόχρονα στους αιτούμενους από το ΝΑΤΟ διαφάνεια, προσχώρησε και η Γαλλία... Από την πλευρά της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει προς το παρόν αναμειχθεί, αν και όπως διαβεβαιώνει, “συμμερίζεται πλήρως της ανησυχίας των κρατών-μελών”.*” (στο ίδιο). Από την άλλη μεριά “*Για έλλειψη αποδείξεων κάνει λόγο και το βρετανικό Υπουργείο Άμυνας που ανακοίνωσε ότι δεν θα υποβληθούν σε ιατρικές εξετάσεις οι βρετανοί στρατιώτες. Η Γερμανία και ο Καναδάς ανακοίνωσαν ότι οι ένοπλες δυνάμεις τους δεν αντιμετωπίζουν πρόβλημα*” (www.flash.gr, 6-1). Έτσι λοιπόν διαμορφώνονται τα μέτωπα αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη. Όλοι όσοι ζητούν απόσυρση των νατοϊκών ή ευρωπαϊκών δυνάμεων από τα Βαλκάνια δεν

βάζουν κανένα ζήτημα απόσυρσης και των εγκατεστημένων ρώσικων δυνάμεων ήδη στο Κόσσοβο, που κατέχουν μάλιστα το πιο στρατηγικής σημασίας σημείο, που είναι το αεροδρόμιο της Πρίστινα. Αυτό είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό αφού έτσι αφήνεται ο ρώσικος ιμπεριαλισμός να αλωνίζει στα Βαλκάνια, ελλείψει αντιπάλου. “Την ανησυχία του ότι ο σάλος που έχει ξεσπάσει θα οδηγήσει στην αποχώρηση των νατοϊκών στρατευμάτων από το Κοσσυφοπέδιο, εξέφρασε ο μετριοπαθής ηγέτης των αλβανοφώνων Ιμπραήμ Ρουγκόβα” (στο ίδιο).

Ενώ στην Ελλάδα: η ΝΔ “*την καλεί (σε την κυβέρνηση) να φέρει το θέμα στο Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζητώντας την κατάργηση των όπλων απεμπλουτισμένου ουρανίου και να αρθεί κάθε πολιτικό εμπόδιο για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας προς τη Γιουγκοσλαβία*”. Και ο Συνασπισμός “*ζήτησε από τον πρωθυπουργό την ανάκληση της ελληνικής στρατιωτικής δύναμης από τη Γιουγκοσλαβία και επέκρινε τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για υποκρισία στο θέμα*”. Ενώ το ψευτοΚΚΕ “*την πορεία Διαμαρτυρίας διοργάνωσαν η Παναθηναϊκή Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και την Ειρήνη και η Νεανική Δράση για την Ειρήνη, που συνδέονται πολιτικά με τον κομματικό χώρο του ΚΚΕ. Τα αιτήματα των διαδηλωτών αφορούσαν την άμεση αποχώρηση του ΝΑΤΟ από τα Βαλκάνια, αλλά και των ελλήνων στρατιωτών που ακολουθούν τις αποστολές αυτές, την κατάργηση όλων των πυρηνικών και βιοχημικών όπλων, την απομάκρυνση των πυρηνικών από τον Άραξο και το κλείσιμο των αμερικανικών βάσεων*” (στο ίδιο).

Αλλά όταν υπάρχει τέτοια πλήρης ομοφωνία όλων των κομμάτων τότε “*κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκείας*”. Ας δούμε πως έχουν τα πράγματα για τα βλήματα αυτά και το τι είναι το απεμπλουτισμένο ή εξασθενημένο ουράνιο 238.

Τι είναι το απεμπλουτισμένο ουράνιο

Το ουράνιο είναι μέταλλο με μεγάλη πυκνότητα και μεγάλη σκληρότητα. Είναι ραδιενεργό στοιχείο, χημικά τοξικό και ασταθές. Το φυσικό ουράνιο αποτελείται από τα τρία ισότοπα ουράνιο 234 (U-234) σε ποσοστό 0,0058%, ουράνιο 235 (U-235) σε ποσοστό 0,71% και ουράνιο 238 (U-238) σε ποσοστό 99,28%. Όλα τα ισότοπα του ουρανίου είναι ραδιενεργά και, επειδή είναι ασταθή μέσα από συνεχείς μεταστοιχειώσεις, τείνουν να γίνουν πιο σταθερά εκπέμποντας ιονίζουσα ακτινοβολία, δηλαδή σωματίδια άλφα, βήτα και ακτινοβολία γάμα.

Το U-238 και το U-235, μέσα από μια σειρά μεταστοιχειώσεων, καταλήγουν στα σταθερά και μη ραδιενεργά ισότοπα μολύβδου, Pb-206 και Pb-207 αντίστοιχα.

Από τα παραπάνω ισότοπα του ουρανίου, ως πυρηνικό καύσιμο χρησιμοποιείται μόνο το U-235 και επειδή η συγκέντρωσή του στο φυσικό ουράνιο είναι πολύ μικρή (0,71%), ο εμπλουτισμός του είναι απαραίτητη διαδικασία, δαπανηρή και αρκετά δύσκολη. Λέγοντας **εμπλουτισμό** εννοούμε τη διαδικασία αύξησης της συγκέντρωσης του U-235 και απόρριψης του U-238.

Κατά τη διαδικασία εμπλουτισμού, αυτό που απομένει ως απόβλητο είναι το εξαντλημένο ουράνιο που περιέχει 0,2% U-235 και 99,8% U-238. Το ισότοπο U-234 γενικά αγνοείται (συνήθως δεν αναφέ-

ρεται καθόλου) γιατί περιέχεται σε πάρα πολύ μικρές ποσότητες (0,0008% U-234).

Το εξαντλημένο ουράνιο είναι υποπροϊόν της διαδικασίας εμπλουτισμού του φυσικού ουρανίου και χρησιμοποιείται για την κατασκευή της βόμβας υδρογόνου και όπλων μεγάλης διατρητικής ικανότητας. Οι πύραυλοι Tomahawk, βλήματα και οβίδες καθώς και οι θώρακες των τεθωρακισμένων οχημάτων κατασκευάζονται από εξαντλημένο ουράνιο. **Είναι ραδιενεργό κατά 40% λιγότερο από το φυσικό ουράνιο και τοξικό.** Σε υψηλές θερμοκρασίες -400 οC- το μέταλλο αναφλέγεται και καίγεται. Κατά την καύση παράγονται οξείδια, όπως UO₂, U₃O₈ (είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο γιατί δε διαλύεται), οι κόκκοι του οποίων, αν έχουν διάμετρο από 0,5 έως 5 μm, αιωρούνται και μπορούν να εισπνευσθούν. Τα σωματίδια άλφα δεν είναι τόσο ενεργά, ώστε να διεισδύσουν στο δέρμα και να προκαλέσουν εξωτερικές βλάβες. Η εισπνοή, όμως, της ραδιενεργού σκόνης του εξαντλημένου ουρανίου λόγω της χημικής τοξικότητάς της μπορεί να προκαλεί βλάβες στα όργανα και στους ιστούς και να οδηγήσει σε θανατηφόρους καρκίνους.

Ο χρόνος ημιζωής του εξαντλημένου ουρανίου (χρόνος που χρειάζεται για να μειωθεί η ραδιενέργεια στη μισή ποσότητα της αρχικής) **είναι 4,5 δισεκατομμύρια χρόνια.** Αυτό σημαίνει και ότι αυτό ακτινοβολεί πολλά χρόνια, αλλά και ότι ο ρυθμός εκπομπής ραδιενέργειας είναι εξαιρετικά μικρός.

Το εξαντλημένο ουράνιο είναι πολύ βαρύ, πολύ πυκνό και δύσκολο στην κατεργασία του. Γι' αυτό το λόγο, χρησιμοποιήθηκε αρχικά μόνο στην κατασκευή διατρητικών βλημάτων για πυροβόλα αρμάτων μάχης, αεροσκαφών και κάποιων ειδικών διατρητικών βομβών. Η αποτελεσματικότητά του συγκεκριμένου υλικού στο διατρητικό ρόλο αυξάνεται λόγω της εγγενούς ιδιότητάς του να προκαλεί σπινθήρες, άρα και φωτιά, στο στόχο. Όλες οι βλητικές μελέτες που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια, δείχνουν ότι τα βλήματα DU (απεμπλουτισμένου ουρανίου) παρουσιάζουν 15-20% μεγαλύτερη διατρητική ικανότητα από τα βλήματα βολφραμίου (υλικό σκληρό όσο το διαμάντι) αντίστοιχης σχεδίασης. Γι' αυτόν το λόγο, και παρά το μεγάλο κόστος, τα πυρομαχικά αυτά έχουν εξοπλίσει τους περισσότερους δυτικούς στρατούς ως τώρα. Τα όπλα από εξαντλημένο ουράνιο αναπτύχθηκαν στα μέσα τις δεκαετίας του '70 από τον αμερικανικό στρατό για να αντιμετωπίσουν τον μεγάλο αριθμό ρώσικων αρμάτων μάχης (δεκάδες χιλιάδες) με τα οποία εξοπλίζονταν οι χώρες του (τότε) συμφώνου της Βαρσοβίας.

Άρα μια ενδεχόμενη κατάργηση των όπλων αυτών (με το να θεωρηθούν πυρηνικά και όχι συμβατικά, όπως ζητούν πολλοί κυρίως στην Ελλάδα) θα ελαττώσει κατακόρυφα την δύναμη αντιμετώπισης του ρώσικου ιμπεριαλισμού και ταυτόχρονα θα προσφέρει ένα τεράστιο στρατιωτικό πλεονέκτημα σε αυτόν σε μια μελλοντική επίθεσή του στην Ευρώπη.

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι από τα βλήματα απεμπλουτισμένου ουρανίου;

Όπως είπαμε και πριν το απεμπλουτισμένο ουράνιο είναι κατά 40% λιγότερο ραδιενεργό από το φυσικό ουράνιο.

Ο εκπρόσωπος του κορυφαίου κέντρου με-

λέτης Janes επί αμυντικών θεμάτων Πολ Μπίβερ λει σχετικά σε συνέντευξή του στην *Ελευθεροτυπία* στις 9-1:

“Πως εκτιμάται τον κίνδυνο που εμπεριέχουν να βλήματα ουρανίου;

Από τις έρευνες που έχουμε στη διάθεσή μας δεν προκύπτει κανένα στοιχείο που να δείχνει ότι οι κίνδυνοι ραδιενεργού μόλυνσης είναι μεγαλύτεροι από τους συνηθισμένους...

Τι εννοείτε όταν λέτε ότι οι κίνδυνοι ραδιενεργού μόλυνσης δεν είναι μεγαλύτεροι από τους συνηθισμένους;

Υπάρχει περισσότερη ραδιενέργεια σε μεταλλικό νερό από ηφαιστιογενείς περιοχές παρά σε απεμπλουτισμένο ουράνιο. Το πρόβλημα προκύπτει όταν υπάρχει συσσώρευση σωματιδίων απεμπλουτισμένου ουρανίου στον αέρα, όταν πχ. Καίγεται ένα τεθωρακισμένο. Όμως εδώ θέλω να πω ότι μπορείτε να πάθειτε λευχαιμία αν εκτεθείτε και σε παράγωγα βενζίνης, όπως λιπαντικά έλαια.

Όμως το θέμα δεν είναι μόνο οι κίνδυνοι στο πεδίο της μάχης. Έχει υποστηριχθεί ότι και το ανεργό ουράνιο το οποίο μπορεί να σηκώσει με το χόμα πχ παίζοντας ποδόσφαιρο σε μια μολυσμένη περιοχή, μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα

Δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος εκτός και αν υπάρχουν συντρίμια καμένου ταγκς εκεί που παίζεις ποδόσφαιρο. Το οξείδιο του ουρανίου θα ταξιδέψει το πολύ 100 μέτρα από την εστία διότι είναι πάρα πολύ βαρύ μέταλλο. Έχει ειδικό βάρος διπλάσιο από το μολύβδο.

Πάντως μελέτες των Ηνωμένων Εθνών έδειξαν ότι σε περιοχές στο Κόσσοβο, όπου έπεσαν βλήματα ουρανίου τα επίπεδα ραδιενέργειας είναι αυξημένα

Η αύξηση της ραδιενέργειας είναι απειροελάχιστη. Γι' αυτό άλλωστε δεν μπορεί να μετρηθεί με τους συνηθισμένους μετρητές αλλά απαιτούνται πολύ πιο ευαίσθητα εργαλεία”.

Ακόμη όμως και αυτή η ελάχιστη ποσότητα ραδιενέργειας που υπάρχει δεν εμπεριέχει ιδιαίτερο κίνδυνο γιατί η ακτινοβολία “άλφα” (που προκαλεί κυρίως τα προβλήματα) έχει πολύ χαμηλή ενέργεια και δεν διαπερνά το δέρμα του ανθρώπου.

Άρα δεν υπάρχει πρόβλημα μόλυνσης από ραδιενέργεια.

Που βρίσκεται τότε το πρόβλημα;

Αυτό βρίσκεται στο ότι κατά τη στιγμή της πρόσκρουσης του βλήματος με το ταγκ λόγω της υψηλής θερμοκρασίας που αναπτύσσεται το ουράνιο διαμελίζεται σε λεπτή σκόνη και μετατρέπεται σε οξείδια του ουρανίου, όπως είπαμε και παραπάνω. Αυτά το οξείδια είναι ιδιαίτερα τοξικά όταν αναπνευσθούν, διότι μέσω των πνευμόνων εισέρχονται στο αίμα. Τότε προκαλούνται νευρικές διαταραχές και δημιουργούνται επίσης προβλήματα στα νεφρά. Πρόβλημα λοιπόν υπάρχει για όσους είναι μέσα στο ταγκ, αφού θα εισπνεύσουν τα οξείδια του ουρανίου. Πρόβλημα επίσης υπάρχει για όσους μπουν στο ταγκ για να το καθαρίσουν από τη σκόνη, αν δεν πάρουν τα κατάλληλα μέτρα.

Αυτό λοιπόν το τοξικό νέφος δεν μπορεί να πάει πέρα από μια μικρή απόσταση διότι όπως προείπαμε είναι πολύ βαρύ και γρήγορα κατακάθεται στον περιβάλλοντα χώρο

Κείμενο εργαζομένου των Λιπασμάτων για τη Νέα Ανατολή

Δημοσιεύουμε παρακάτω το άρθρο του πρώην εργαζομένου των Λιπασμάτων και πρωτοπόρου στον αγώνα για την αποκατάσταση Απόστολου Παναγιωτίδη, που έδωσε στη Νέα Ανατολή για δημοσίευση. Ο Α. Παναγιωτίδης πρώην μέλος του ψευτοΚΚΕ στο εργοστάσιο διαχώρισε τη θέση του από αυτό το κόμμα διακρίνοντας τον καταστροφικό του ρόλο στην υπόθεση της ύπαρξης του εργοστασίου. Σε αυτό το άρθρο φαίνεται πως οι διορατικοί εργαζόμενοι έχουν συλλάβει το ζήτημα του βιομηχανικού σαμποτάζ και της πολιτικής απομόνωσης του αγώνα τους και της γενικής κτηνωδίας απέναντι στους εργαζόμενους. Αυτές οι διαπιστώσεις είναι που κινούν σήμερα λίγο-πολύ τους απολυμένους των Λιπασμάτων στο σημερινό αγώνα τους:

«Στις 20 Οκτωβρίου 1999 το ιστορικό εργοστάσιο Λιπασμάτων Δραπετσώνας το οποίο έδωσε φωμί σε πεντακόσιες τουλάχιστον χιλιάδες οικογένειες σύμφωνα με επίσημα στοιχεία από την ημέρα που ιδρύθηκε ως την ημέρα που έκλεισε, έπαυσε και πρακτικά να υπάρχει ύστερα από μια δεκαπεντάχρονη πτωτική πορεία που άρχισε μετά τη δολοφονία του διευθύνοντα σύμβουλου της εταιρείας Αλέκου Αθανασιάδη

Γι' αυτή την πτωτική πορεία του εργοστασίου και το τελικό του κλείσιμο που οδήγησε στην ανεργία τους τελευταίους τριακόσιους ογδόντα εργαζόμενους καθώς και άλλους χίλιους πεντακόσιους περίπου που είχαν απολυθεί κατά το παρελθόν σταδιακά, ακέραια ευθύνη φέρουν ο πρώην δήμαρχος της Δραπετσώνας Νίκος Μπεάζογλου κατά κύριο λόγο και οι ακολουθούντες αυτόν δήμαρχος Νίκαιας Λογοθέτης, Περάματος Πατσιλινάκος, Κερατσινίου Σαράφογλου, Κορυδαλλού Μαλαγαρδής, Πειραιώς Ανδριανόπουλος, καθώς και το ΚΚΕ που κινούσε τα νήματα της εναντίον του εργοστασίου επίθεσης με στημένες διαδηλώσεις στις οποίες δυστυχώς συμμετείχαν κι εργαζόμενοι καθώς και μ' εμπρηστικά άρθρα από τις στήλες του Ριζοσπάστη.

Μέχρι στιγμής απ' όλους αυτούς που ζητούσαν το κλείσιμο του εργοστασίου (κάποιοι το είχαν μετονομάσει μετεγκατάσταση κι εξακολουθούν να το αποκαλούν έτσι) δεν έχει διευκρινιστεί ένα πράγμα.

Ήθελαν να κλείσει το εργοστάσιο επειδή ρύπαινε το περιβάλλον ή επειδή ήθελαν το χώρο για να κάνουν μια ανάπλαση που ούτε σαν ιχνογράφημα δεν είδαμε ακόμη πέρα από κάτι χωρίς αξία πλάνα της ΑΝΔΗΠ που είχε δείξει κάποτε από το TV MAGIC ο νυν δήμαρχος Κώστας Χρονόπουλος.

Οι δυο λοιπόν αυτές αιτίες συνυπάρχουν ακόμη και σήμερα σ' ένα ασαφές σύμπλεγμα χωρίς να έχουν ξεκαθαριστεί κάποια πράγματα:

1) Εάν δεν υπήρχε από πλευράς εργοστασίου πρόβλημα ρύπανσης του περιβάλλοντος κι η παραγωγική διαδικασία γινόταν χωρίς να επιβαρύνεται από ρύπους το περιβάλλον, η τοπική αυτοδιοίκηση θα ζητούσε το κλείσιμο του;

2) Γιατί η τοπική αυτοδιοίκηση η οποία σίγουρα γνωρίζει το μέγεθος του προβλήματος της ανεργίας δεν έριξε το βάρος του αγώνα της στο να γίνει ο εκσυγχρονισμός του εργοστασίου με την ταυτόχρονη ανάπλαση του γύρω χώρου (τέτοιο προηγούμενο υπάρχει στη Γερμανία και στην Ιαπωνία) ώστε να παραμείνει το εργοστάσιο και μαζί μ' αυτό οι περίπου δύο χιλιάδες θέσεις εργασίας που υπήρχαν, αλλά μονομερώς ζητούσε την απομάκρυνση, δηλαδή το κλείσιμό του;

3) Αφού κάνει λόγο για ανάπλαση της γύρω περιοχής, γιατί μέχρι τώρα δεν παρουσίασε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα και μια μελέτη της χωροταξικής διαμόρφωσης της περιοχής, το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης του έργου καθώς και το ύψος κοστολόγησής του; Υπ' όψη ότι έχουν περάσει πάνω από δεκάξι χρόνια από τότε που ετέθη για πρώτη φορά θέμα ανάπλασης της περιοχής κι από τότε δεν έχει παρουσιαστεί τίποτα που να δείχνει επίσημα ότι κάτι τέλος πάντων έχει γίνει.

4) Κάποτε κάποιο έκαναν και κάνουν ακόμη και σήμερα λόγο για μετεγκατάσταση του εργοστασίου και αποκατάσταση των εργαζομένων χωρίς να αναλογίζονται ότι το εργοστάσιο αυτό είναι ένα εργοστασιακό συγκρότημα εδαφοπαγές που δε μεταφέρεται εδώ κι εκεί σα βαλίτσα. Σε απλά ελληνικά γι' αυτό το εργοστάσιο μετεγκατάσταση σήμαινε κλείσιμο και χτίσιμο από την αρχή κάποιου άλλου εργοστασίου σε κάποια άλλη περιοχή. Μια τέτοια προοπτική είχε το Ίδρυμα Μποδοσάκη.

Αν λοιπόν κάποιος είδε μέσα στα πλαίσια μιας μετεγκατάστασης του εργοστασίου όπως την ονειρευόταν το ΚΚΕ ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα αποκατάστασης των εργαζομένων ανάπλασης του γύρω χώρου και τα λοιπά, ας το να παρουσιάσει να το δούμε κι εμείς, γιατί μέχρι σήμερα πολύς λόγος γίνεται για αποκατάσταση των εργαζομένων, αλλά οι μόνοι εργαζόμενοι που έχουν αποκατασταθεί είναι ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του σωματείου με αρχειποσκοπικούς μισθούς Εκτός των δύο ανωτέρω ουδείς των εργαζομένων έχει αποκατασταθεί μέχρι σήμερα, ούτε τώρα, ούτε και κατά το παρελθόν.

Ο κύκλος λοιπόν αυτών των γεγονότων που οδήγησαν στην ανεργία πάνω από χίλιους πεντακόσιους εργαζόμενους (τα τελευταία

α θύματα είμαστε εμείς) έδειξε για μια ακόμη φορά την αδυναμία της κρατικής μηχανής ν' αντιμετωπίσει σφαιρικά και αντικειμενικά κάποια πράγματα τα οποία αν τα δούμε με την ψυχραιμία που πρέπει, τα λύνουμε χωρίς κοινωνικούς κραδασμούς.

Αυτό το εργοστάσιο σίγουρα δεν θα έκλεινε αν οι Δήμαρχοι έδειχναν κατ' αρχή κάποια ευαισθησία απέναντι στους εργαζόμενους και μετά έβλεπαν το πρόβλημα.

Δυστυχώς όμως τα πράγματα δεν έγιναν έτσι.

Ο Μπεάζογλου και το ΚΚΕ δεν μπόρεσαν ή δε θέλησαν να δουν τους εργαζόμενους σαν εργαζόμενους, αλλά τους είδαν σα μέρος του προβλήματος.

Δεν έδειξαν απέναντί τους δυστυχώς το παραμικρό ίχνος ευαισθησίας.

Ας δούμε λοιπόν ποιο είναι το πρόβλημα. Η τοπική αυτοδιοίκηση θεωρούσε το εργοστάσιο απειλή για το περιβάλλον. Ας μας πουν οι κύριοι δήμαρχοι, πότε το περιβάλλον απειλήθηκε από το εργοστάσιο;

Πέρα από τρεις μεμονωμένες περιπτώσεις που παρουσιάστηκαν τα τελευταία σαράντα χρόνια κι αυτό απ' τις καμινάδες χωρίς σοβαρή έκταση το περιβάλλον ουδέποτε απειλήθηκε ή επιβαρύνθηκε σοβαρά απ' αυτό το εργοστάσιο.

Πριν 25 χρόνια περίπου μπήκαν ηλεκτροστατικά φίλτρα. Οι δεξαμενές αμμωνίας ήταν κατασκευασμένες να λειτουργούν υπό πίεση τριάντα ατμοσφαιρών, κι αυτές λειτουργούσαν υπό πίεση μόλις δεκαπέντε.

Όταν μάλιστα οι δεξαμενές αυτές επικαλύφθηκαν με υδρόψυκτους μανδύες η πίεση της αμμωνίας κατέβηκε στη μία ατμόσφαιρα.

Είναι λοιπόν δυνατόν να αποτελέσει κίνδυνο μια τέτοια δεξαμενή για το περιβάλλον και να το απειλεί; Που βλέπετε κύριοι Δήμαρχοι τον κίνδυνο; Στα σαράντα χρόνια που λειτουργήσαν αυτές οι δεξαμενές δεν παρουσιάστηκε το παραμικρό ατύχημα.

Παράλληλα υπήρχαν σε συνεργασία με το Πέρπα συσκευές μέτρησης της ρύπανσης της ατμόσφαιρας κι αυτές οι μετρήσεις δίνονταν στους αρμόδιους φορείς καθώς και σε κάθε ενδιαφερόμενο.

Αν η εμπάθεια του Μπεάζογλου και του ΚΚΕ που καθοδηγούσε τις διαδηλώσεις έξω από το εργοστάσιο δεν έφτανε στα άκρα σήμερα, όλοι εμείς εδώ δεν θα βρισκόμαστε σ' αυτή την τραγική κατάσταση.

Είναι το λιγότερο παράδοξο το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ σαν κυβερνήση τόσα χρόνια δεν ευαισθητοποιήθηκε ούτε μια φορά για μια ομάδα ανθρώπων που η αβεβαιότητα του αύριο είχε γίνει θηλειά στο λαϊκό που τους έπνιγε, και το πιο παράξενο ακόμη είναι το γεγονός ότι καμιά αντιπολιτευόμε-

νη φωνή δεν υψώθηκε υπέρ ημών. Όλοι σιωπώντας κράτησαν τις αποστάσεις τους από το πρόβλημα.

Άρα είναι στη συνείδηση μας συμμετοχοί σε μια σειρά από πράξεις που μας οδήγησαν στην ανεργία, σ' ένα έγκλημα του οποίου ο δράστης ξελάσπωσε όμορφα κι ωραία με τη βοήθεια της τρομοκρατικής οργάνωσης 17 Νοέμβρη. Ο Μπεάζογλου είχε τη λύση στο πάτο, αλλά δυστυχώς λειτούργησε Σαφονιάς της βιομηχανίας ξελασπώνοντας και περνώντας τα άνομα σχέδιά του με τη βοήθεια φονιάδων.

Πριν ένα χρόνο 380 οικογένειες πετάχτηκαν στο δρόμο και πλην της ΟΑΚΚΕ κανένα άλλο κόμμα, κανένας άλλος φορέας, δεν στάθηκε στο πλευρό μας για να ρωτήσει πως ζουν αυτοί οι άνθρωποι με τις 99.000 δραχμές του ταμείου ανεργίας που για τους περισσότερους έχει πια λήξει.

Το ζητούμενο λοιπόν αυτή τη στιγμή είναι τι μέλλει γενέσθαι από δω και μπρος.

Περάσαμε στον εικοστό πρώτο αιώνα, στον αιώνα της ψηφιακής εικόνας και ήχου, μιλάμε με καμάρια για γεφύρια και τους δρόμους που φτιάχνουμε για να υποδεχτούμε μια αμφιλεγόμενη Ολυμπιάδα παρουσιάζοντας προς τα έξω μια εντυπωσιακή βιτρίνα, αλλά όλα τα κόμματα γυρνούν την πλάτη και προσπερνούν ένα κοινωνικό πρόβλημα που ενώ θα έπρεπε να τα καίει, απ' ότι φαίνεται μάλλον δεν τα αγγίζει.

Χάσαμε άσκοπα τη δουλειά μας για να ικανοποιήσουν κάποιοι τη μικροκομματική τους ματαιοδοξία επειδή νόμιζαν ότι είναι κατόρθωμα να κλείσεις ένα εργοστάσιο.

Δυστυχώς όμως γι' αυτούς, όπως απέδειξαν τα πράγματα το κλείσιμο ενός εργοστασίου δεν είναι κατόρθωμα. Είναι υπόθεση μιας απλής υπογραφής.

Κατόρθωμα είναι να εφαρμοστεί μια κοινωνική πολιτική που θα διασφαλίζει με κάθε τρόπο το μέλλον των εργαζομένων. Πολιτική τελείως άγνωστη για τα ελληνικά

πράγματα. Αυτοί οι άνθρωποι οδηγήθηκαν τυφλοί και κουφοί σε συζητήσεις με μοναδικό γνώμονα το δόγμα: "Η θα συμφωνήσετε μαζί μας ή θα γίνει αυτό που θέλουμε εμείς".

Κι έγινε τελικά αυτό που ήθελαν ο Μπεάζογλου και το ΚΚΕ.

Ο κακός βιομήχανος που ήθελε να εκσυγχρονίσει το εργοστάσιό του για να του δώσει μερικά χρόνια ζωής ακόμη βγήκε από τη μέση.

Το δια ταύτα λοιπόν κύριοι είναι: "Άμεση τακτοποίησή μας εδώ και τώρα, γιατί πολλοί εργαζόμενοι είναι σε παραμονές συνταξιοδότησης κι αυτή η τραγωδία τους βρήκε με μηδενικά εισοδήματα, κάτι που θα επιδράσει ισόβια στη σύνταξη τους".

Δουλειές έξω δεν υπάρχουν.

Βέλκα, Αιγαίο, Πειραιϊκή Πατραϊκή, Γαβριήλ, Λαδόπουλος, Βιοχάλκο κι ένα πλήθος από άλλες βιομηχανίες έχουν κλείσει ή είναι στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Που θα εργαστούμε;

Για το δημόσιο ο δρόμος έχει κλείσει λόγω ΑΣΕΠ και ηλικίας. Το μέγεθος της ζημιάς που έχουμε πάθει είναι τεράστιο. Για μας μετράνε ακόμα και τα δευτερόλεπτα.

Εμείς κι αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα, αποτελούμε μια ειδική περίπτωση εργαζομένων των οποίων ο εργοδότης, όχι μόνο δεν έκλεισε το εργοστάσιο, αλλά αντίθετα σύρθηκε στα Δικαστήρια από φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, για να μην εφαρμόσει κάποιες νέες τεχνολογίες, για να μην εκσυγχρονίσει κάποια πράγματα.

Το αποτέλεσμα ήταν να χαθεί μια σπάνια ευκαιρία όπου η σύγχρονη τεχνολογία θα εναρμόνιζε ένα εργοστάσιο με το περιβάλλον, πείραμα που πέτυχε όταν εφαρμόστηκε στη Γερμανία και στην Ιαπωνία, αφού η κοντόφθαλμη πολιτική κάποιων ανθρώπων απέτρεψε τέτοιου είδους εφαρμογές με αποτέλεσμα να λειτουργήσει αυτή η πολιτική αρνητικά και εις βάρος των εργαζομένων».

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ...

συνέχεια από τη σελ. 10

ανατινάζουν δεκάδες τεθωρακισμένα οχήματα του εχθρού". Στην πρωτεύουσα οι μάχες δελένε να κοπάσουν. Στη συνοικία Λενίνσκι εχτελέστηκαν 3 ΟΜΟΝίτες και καταστράφηκε 1 τεθωρακισμένο. Ανάλογη επιχείρηση συνέβη στη συνοικία Κίροφ. Τσετσένιοι αντάρτες επιτέθηκαν τον περασμένο μήνα στο αρχηγείο του δοσίλογου Γκαντεμίροφ, "διοικητή" εγκάθετου των Ρώσων, σκοτώνοντας άντρες που προστάτευαν τους συγγενείς του (σεκιούριτι). Σ'

ολόκληρη την Τσετσενία τα όπλα σφυρίζουν. Ενδεικτικά αναφέρουμε μερικές σημαντικές επιχειρήσεις, όπως είναι εκείνη στο Γκουντερμές όπου σαμποτέρ αχρήστευσαν 19 οχήματα, εξόντωσαν 32 ρώσους και τραυμάτισαν 150. Μεταξύ των "θυμάτων" υπήρχαν τσετσένιο συνεργάτες του κατακτητή. Οι πατριώτες τους αντιμετώπιζουν ακριβώς όπως τους Ρώσους και "δεν τους υπόσχονται ήσυχο ύπνο". Κοντά στο Μεσκέρ-Γιουρτ ρώσικες φάλαγγες δέχτηκαν επίθεση με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 20 Ρώσοι.

Η κυριαρχία των Ρώσων στην Τσετσενία τρίζει συθέμελα.

ΜΕΓΑΛΗ ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΝΑΖΙΣΤΩΝ ΣΤΟ INTERNET

Το τελευταίο διάστημα ο ναζισμός έχει ισχυροποιηθεί τις θέσεις του στο Ίντερνετ. Μπορεί κανείς να βρει ηλεκτρονικές σελίδες ναζιστικών οργανώσεων, κείμενα αναθεωρητών που αρνούνται το Ολοκαύτωμα και την ύπαρξη των χιτλερικών στρατοπέδων συγκέντρωσης ή ακόμη και να αγοράσει ναζιστικά αντικείμενα.

Οι ναζί στα φασιστικά κράτη της υδρογειού ενθαρρύνονται από τις κυβερνήσεις και το πολιτικό κλίμα που σιγά-σιγά διαμορφώνεται για να διαδίδουν τις εγκληματικές τους ιδέες μέσω του διαδικτύου.

Το Σεπτέμβρη το κέντρο "Σάιμον Βίτζενταλ" επέκρινε τη συριακή κυβέρνηση "γιατί επέτρεψε στην κυβερνητική "Syria Times" να δημοσιεύσει στην ιστοσελίδα της άρθρο που περιέγραφε το Ολοκαύτωμα σα "μύθο" (www.techweb.com 21/9). Στην Κίνα ο μοναδικός αμερικάνικος κόμβος που δεν υπόκειται σε αυστηρή λογοκρισία είναι το Yahoo!, το οποίο φιλοξενούσε μέχρι πρόσφατα site πλειστηριασμού ναζιστικών συμβόλων και αντικειμένων. Στη Ρωσία ο αντισημιτισμός αποτελεί ανοιχτά πλέον τμήμα της κρατικής πολιτικής. Ο ιδιοκτήτης του τηλεοπτικού δικτύου "Μίντια Μοστ" και πρόεδρος του ισραηλιτικού συμβουλίου Βλάντιμιρ Γκουσίνσκι διώκεται δικαστικά.

Η Ευρώπη όπου ο δημοκρατισμός

είναι ακόμα ισχυρός ακολουθεί πολιτική απαγόρευσης των εκφράσεων του χιτλερισμού, χωρίς βέβαια να ξεχνάει κανείς ότι στο θέμα της Αυστρίας έδειξε τελικά τον ίδιο υφεσιασμό που δείχνει απέναντι στο ρώσικο σοσιαλμπενερισμό υποκύπτοντας στην πίεση των ρωσόφιλων δυνάμεων μέσα της. Οι νομοθεσίες των ευρωπαϊκών κρατών απαγορεύουν τη σύσταση και τη λειτουργία των ναζιστικών οργανώσεων και οι διοικητικοί μηχανισμοί εφαρμόζουν τις σχετικές διατάξεις όποτε παρουσιάζονται τέτοια φαινόμενα, πρόσφατα και στον τομέα του Ίντερνετ.

Το ανώτατο γερμανικό δικαστήριο είχε καταδικάσει πριν από ένα χρόνο τον Φρέντερικ Τόμπεν σε δέκα χρόνια φυλάκιση για διανομή φυλλαδίων και διατήρηση site μέσω του οποίου διακήρυτε την "αθωότητα του χιτλερισμού" για τη γενοκτονία των Εβραίων. Ο Τόμπεν άσκησε έφεση με το επιχείρημα ότι η έδρα του site βρισκόταν στην Αυστραλία, οπότε δεν υπόκειται στους γερμανικούς νόμους. Το γερμανικό δικαστήριο απέρριψε την έφεση με το σκεπτικό ότι "οι Αρχές της χώρας μπορούν να δώσουν ποινικά ξένους πολίτες που δημοσιοποιούν στο Διαδίκτυο υλικό που δεν είναι σύμφωνο με τη μεταπολεμική νομοθεσία της Γερμανίας και ειδικά με το νόμο περί απαγόρευσης προώθησης ρα-

τσιστικών αντιλήψεων. Η απόφαση ισχύει και για δικτυακούς τόπους των οποίων η έδρα βρίσκεται σε ξένη χώρα" (www.in.gr, 14/12/2000).

Η πιο μεγαλειώδης ευρωπαϊκή απόφαση όμως σ' αυτό το πεδίο είναι η απόφαση γαλλικού δικαστηρίου ενάντια στο μεγάλο αμερικάνικο κόμβο Yahoo! Με την απόφαση αυτή το Yahoo υποχρεώθηκε να μην επιτρέπει σε γάλλους χρήστες την πρόσβαση σε site το οποίο φιλοξενούσε και στο οποίο γίνονταν πλειστηριασμοί ναζιστικών συμβόλων. Το Yahoo! ύστερα από την κινητοποίηση του μπλοκιάζ των μη κυβερνητικών αντιναζιστικών οργανώσεων στο Ίντερνετ που στήριξαν τη γαλλική απόφαση με επικεφαλής τις μη κυβερνητικές γαλλικές οργανώσεις LICRA (Διεθνή Ένωση Ενάντια στο Ρατσισμό και τον Αντισημιτισμό) και UEJF (Ένωση Γάλλων Εβραίων Φοιτητών), **υποχώρησε και αναγκάστηκε να συμμορφωθεί αφαιρώντας μάλιστα ολοκληρωτικά το συγκεκριμένο site από τον κόμβο.** Με αυτό τον τρόπο η Ευρώπη έδωσε ένα χαστούκι στον αμερικάνικο φιλελευθερισμό που εφαρμόζει την ελευθερία του λόγου και για τους ναζιστές.

Το γαλλικό δικαστήριο είχε δώσει προθεσμία στην εταιρεία Yahoo! να βρει τρόπους αποτροπής της πρόσβασης μόνο γάλλων πο-

λιτών σε sites με ναζιστικό περιεχόμενο. Στις 20/11/2000 ο δικαστής Ζαβ-Ζακ Γκομέ έδωσε προθεσμία 90 ημερών στην εταιρεία μετά την πάροδο της οποίας θα της επιβαλλόταν πρόστιμο 13.000 δολαρίων (5,2 εκ.δρχ.) καθημερινά. Εκπρόσωποι της Yahoo αντέδρασαν στην απόφαση προβάλλοντας το επιχείρημα της τεχνικής αδυναμίας για την εφαρμογή της. Όμως η ομάδα των ειδικών που όρισε το δικαστήριο διαπίστωσε ότι μ' ένα σύστημα φίλτρων σε συνδυασμό με κωδικούς πρόσβασης είναι εφικτός ο αποκλεισμός τουλάχιστον του 90% των Γάλλων πολιτών από παρόμοιες σελίδες.

Η κύρια αντίδραση της Yahoo επικεντρώθηκε βασικά στην επίκληση του δικαιώματος της ελευθερίας του λόγου. Η Ευρώπη απάντησε σ' αυτό ακριβώς το επιχείρημα με τις δημοκρατικές αρχές που στήριξαν την αντιναζιστική νομοθεσία μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η ίδια η έκφραση των ναζιστικών ιδεών καταλύει την έννοια της δημοκρατίας και της ελευθερίας του λόγου. Η δημοκρατία δεν επιδέχεται ελευθερίες στους οπαδούς του ναζισμού. Αυτές οι αρχές βγήκαν από την πείρα των ευρωπαϊκών λαών. Πρόκειται για την ίδια επιχειρηματολογία που έχουν αντιτάξει ήδη η "Αντιναζιστική Πρωτοβουλία" και η ΟΑΚΚΕ στους ψευτοφιλελεύθερους της Ελλάδας. Το ότι η αμερι-

κάνικη αστική τάξη υιοθετεί πιο χαλαρή νομοθεσία από την ευρωπαϊκή οφείλεται αφενός στο ότι η Αμερική απέφυγε την κατοχική μπότα του γερμανικού χιτλερισμού. Στην Αμερική δεν υπήρξε ποτέ γερμανική κατοχή και ο λαός της δεν έχει προσωπική πείρα για το τι πραγματικά μπορεί να σημαίνει η ναζιστική εξουσία. Από την άλλη ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός αμέσως μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο συνεργάστηκε με τους φασίστες απανταχού της γης για τη στερέωση της κυριαρχίας του.

Αλλά σε χώρες σαν τη Ρωσία και την Ελλάδα που υπέφεραν τα πάνδεινα κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν η αρρώστια αυτή βρίσκει έδαφος και γιγαντώνεται σημαίνει ότι τα ίδια τα καθεστώτα στις χώρες αυτές είναι πια αντιδημοκρατικά και φιλοφασιστικά. Μια προσπάθεια ανάλογη με αυτή που αναφέραμε για να απαγορευτούν σελίδες ναζιστικών οργανώσεων πέρι στην Ρωσία κατάληξε σε καταδίκη του μηνυτή, ενώ στην Ελλάδα, μία κατ' επιφαση ευρωπαϊκή χώρα, η συμμορία της "Χρυσής Αυγής" δρα ανεξέλεγκτα δηλητηριάζοντας το λαό.

Επειδή ο ναζισμός προτού επικρατήσει σαν τέτοιος έχει στόχο τη διαμόρφωση συνειδήσεων, διαπαιδύει το ελληνικό καθεστώς διαπλάθει συνειδήσεις μέσα από την αρχή της "ανωτερότητας του ελληνικού έθνους" δημιουργώντας παράλληλα το πολιτικό πλαίσιο για την επικράτησή του, ο συνταγματικός εξοβελισμός του ναζισμού στη χώρα μας, όπως και η πάλη ενάντια στις ιδέες που προβάλλει, καθίσταται επιτακτική ανάγκη.

Αλήθεια και μύθος για το απεμπλουτισμένο ουράνιο

συνέχεια από τη σελ. 9

ρο. Ακόμη όμως και να υποθέσουμε ότι το νέφος αυτό μετακινήθηκε λόγω ανέμου και επικάθισε σε τρεχούμενο νερό (ποτάμια) πάλι δεν μπορεί να μετακινηθεί περισσότερο από λίγα μέτρα διότι σαν εξαιρετικά βαρύτερο του νερού (περίπου 20 φορές) γρήγορα καθιζάνει στον πυθμένα του ποταμού ή της λίμνης ή της θάλασσας. Άρα η όποια μόλυνση από τα σωματίδια αυτά των οξειδίων του ουρανίου είναι εξαιρετικά περιορισμένης ακτίνας μερικών μέτρων γύρω από το κατεστραμμένο με βλήματα, απόμπλουτισμένο ουράνιο, ταγκ.

Ακόμη όμως πιο χοντρο ψέμα είναι η μόλυνση που έχει προκληθεί στην Ελλάδα και έχει μεταφερθεί από τους βομβαρδισμούς στο Κόσσοβο.

Θα αναφέρουμε εδώ στοιχεία από τη συνέντευξη του αντιπρόεδρου της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας και διευθυντή του Ινστιτούτου Πυρηνικής Τεχνολογίας και Ακτινοπροστασίας του Δημόκριτου, καθηγητή Μιχάλη Αντωνόπουλου-Ντόμη.

"—Τι έχουν δείξει οι δικές σας μετρήσεις στον ελλαδικό χώρο;

—Κατ' αρχήν να σας πω ότι είμαστε απολύτως βέβαιοι και δεν μιλάμε με σενάρια. Έχουμε μετρήσεις και μιλάμε με την επιστημονική βεβαιότητα των μετρήσεων. Κατά συνέπεια, με πλήρη βεβαιότητα, είμαστε σε θέση να πούμε στον πληθυσμό της Ελλάδας ότι μετά το 1986 και το ατύχημα του Τσερνομπίλ, δεν έχει υπάρξει ραδιενεργός ρύπανση, ούτε από το Κόσσοβο ούτε από

πουθενά αλλού. Και αυτό είναι ξεκάθαρο... Έτσι μετράμε σε βάση ρουτίνας επί τουλάχιστον 15 χρόνια τη ραδιενέργεια εδάφους, του αέρα (για να ξέρουμε τι αναπνέουμε) και τη ραδιενέργεια στα ύδατα συμπεριλαμβανομένων των υδάτων που κατεβαίνουν από τα βόρεια σύνορά μας (μέσα σε αυτά και ο Αξιός που περνάει από την εν λόγω περιοχή)...

— Όταν ξεκίνησαν οι βομβαρδισμοί, κάποιιοι μιλούσαν για μεταφορά του απεμπλουτισμένου ουρανίου στην Ελλάδα.

—Θεωρητικά ξέραμε ότι δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Ξέρουμε ότι δε μπορούν βαρέα αιωρούμενα σωματίδια να ταξιδέψουν μέχρι τη χώρα μας. Μπορούν να μεταφερθούν το πολύ 10 χιλιόμετρα. Περιμέναμε ότι δεν επρόκειτο να βρούμε τίποτα στις μετρήσεις, αλλά δεν μείναμε στη θεωρητική εκτίμηση. Συνεχίσαμε να μετράμε και δεν υπήρχε, όπως προείπα, καμιά μεταβολή... Θα σας πω κάτι και είμαι απόλυτα κατηγορηματικός: τα επίπεδα ουρανίου στην ατμόσφαιρα -φυσική ραδιενέργεια- είναι τόσο χαμηλά, που δεν μπορούν να τα μετρήσουν άλλα εργαστήρια εκτός από αυτά της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας και του Δημόκριτου. Όσα ανακοινώσαμε εμείς είναι και η άποψη του συνόλου της επιστημονικής κοινότητας της χώρας

— Έχετε κάνει ανάλογες μετρήσεις και στο Αιγαίο;

—Πρώτα απ' όλα να σας πω ότι δειγματοληπτούμε και στο Αιγαίο... Εγώ δεν ξέρω αν ρίχνανε τέτοια βλήματα ή όχι. Αυτό που ξέρω είναι ότι έχουμε δειγματοληψία που δεν δείχνει απολύτως τίποτα. Και αυτές οι μετρήσεις είναι σε καθημερινή βάση..." (στο

ίδιο).

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι από την ακτινοβολία

Τα μακροχρόνια αποτελέσματα της ακτινοβολίας και το πιο γνωστό από αυτά, η καρκινογένεση, χρειάζονται κάποια χρόνια για να εμφανιστούν μετά από την ακτινοβολήση (είναι περίπου 10 χρόνια), τα οποία δεν έχουν περάσει στη συγκεκριμένη περίπτωση. Δηλαδή, η πιθανότητα, με βάση τη διεθνή βιβλιογραφία, να εμφανιστεί καρκινογένεση ή λευχαιμία από ακτινοβολήση, είναι μηδενική για τον πρώτο χρόνο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για το κατά πόσο αυτά τα περιστατικά είναι περιστατικά λευχαιμίας που οφείλονται στην έκθεση σε απεμπλουτισμένο ουράνιο στο Κόσσοβο τη στιγμή που αυτοί που θα έρχονταν σε επαφή μαζί του, σύμφωνα και με τη συνέντευξη παραπάνω αλλά και τη λογική, θα ήταν κατά κύριο λόγο Σέρβοι.

Σύμφωνα με τις σημερινές γνώσεις δε θα μπορούσαν να το αποδοθούν εκεί. Εκτός και εάν αλλάξουν τελείως οι γνώσεις μας πάνω σε αυτό το θέμα.

Χρειάζονται επίσης στατιστικά στοιχεία εάν σε ένα σύνολο χιλιάδων στρατιωτών πόσοι ήταν αυτοί που εμφάνισαν λευχαιμία και εάν αυτό ήταν μέσα στα αναμενόμενα. Εάν δηλαδή το ποσοστό εμφάνισης λευχαιμίας στους στρατιώτες αυτούς είναι παραπάνω από το στατιστικό αποδεκτό για άλλα σύνολα πληθυσμών. Αλλά τέτοια στοιχεία δεν υπάρχουν.

ΔΕΝ υπάρχουν στοιχεία για τις επιπτώσεις στον άνθρωπο από μακροχρόνια εισπνοή έστω και πολύ μικρών ποσοτήτων ουρανίου.

Όλα τα στοιχεία προέρχονται από δοκιμές σε ζώα, όπου το ζητούμενο της έρευνας ήταν να διαπιστωθεί αν υπάρχει καρκινογένεση. Δεν είναι γνωστό εάν και σε τι ποσοστό δημιουργούνται άλλου είδους προβλήματα, όπως διαφόρων ειδών ανεπάρκειες. Όμως, μια ένδειξη για την επικινδυνότητα του υλικού μπορεί να εξαχθεί από τα ποσοστά καρκίνων σε εργαζόμενους που δουλεύουν στις πολύ καλά προστατευμένες εγκαταστάσεις παραγωγής του. Το παγκοσμίως αποδεκτό ποσοστό επικινδυνότητας για καρκίνο σε εργασιακούς χώρους είναι 1 : 10.000 με 1 : 1.000.000. Στην περίπτωση των εργαζομένων σε εργοστάσια ουρανίου που δέχονται τα αποδεκτά όρια ακτινοβολίας είναι 1 : 31

Πάντως η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού ανακοίνωσε την Παρασκευή ότι περισσότεροι από 30 εργαζόμενοι που παρέμειναν στο Κοσσυφοπέδιο για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών, υποβλήθηκαν σε ιατρικές εξετάσεις και τα αποτελέσματα ήταν απολύτως φυσιολογικά. Ακόμη είναι χαρακτηριστικό ότι εξετάστηκαν περίπου 1000 Σέρβοι στρατιώτες για τους οποίους υπήρχαν υπόνοιες ότι είχαν έρθει σε επαφή με ουράνιο και δεν βρέθηκε τίποτα ούτε σε αυτούς, σύμφωνα με ανακοίνωση της γενικού επιτελείου της Σερβίας.

Φαίνεται λοιπόν ότι ο θόρυβος που έχει ξαφνικά ξεσηκωθεί στερείται κάποιας επιστημονικής βάσης και ότι το όλο ζήτημα τελικά θα είναι από τη μια τα εσωτερικά προβλήματα στο ΝΑΤΟ και από την άλλη να φύγουν τα δυτικά στρατεύματα από το Κόσσοβο αφήνοντας το ρώσικο λύκο να φυλάει τα έρμα βαλκανικά πρόβατα.

"ETA basta na!"

Φτάνει πια με την ETA!

Η ναζιστική δράση της ETA έχει ξεσηκώσει τον ισπανικό λαό ενάντια στη σοσιαλφασιστική τρομοκρατία. Σ' όλη τη χώρα πραγματοποιούνται μεγαλειώδεις διαδηλώσεις όπου κυριαρχεί το σύνθημα "ETA Basta Va!" (Φτάνει πια με την ETA).

Η ETA ιδρύθηκε μέσα στη δεκαετία του '50 από αριστεριστές φοιτητές. Προήλθε από τη διάσπαση του εθνικιστικού κόμματος των Βάσκων και είχε αρχικά δημοκρατικά αντι-φρανκικά αλλά και εθνικιστικά χαρακτηριστικά. Αργότερα, απέκτησε μαρξιστικό-λενινιστικό χαρακτήρα. Η ETA έγινε συμπαραστάτης του αγώνα των λαών του Τρίτου Κόσμου. Με την επικράτηση όμως του χρουτσοφισμού στην εξουσία κύλησε στο ρεβιζιονισμό, και ακόμη χειρότερα, μετά την πτώση του Φράνκο, στο σοσιαλφασισμό. Καθ' όλη την ύπαρξή της πάντως η οργάνωση διατήρησε άσβεστο τον εθνικισμό της. Η σημερινή ETA αποτελεί το στρατιωτικό σκέλος της οργάνωσης και εκφράζεται πολιτικά με το κόμμα "Ερρι Μπατασούνα - Εουσκάλ Ερριταρόκ".

Ακόμα και ο πιο ανίδεος πολιτικά μπορεί με μια πρώτη ματιά να καταλάβει το βαθύ υπεραντιδραστικό χαρακτήρα της οργάνωσης. Φέρει για έμβλημά της ένα φίδι τυλιγμένο σ' ένα τσεκούρι (αρχαία μυστικιστικά σύμβολα, κάτι σαν τη σβάστικα ή το διπλό πέλεκυ της 4ης Αυγούστου). Οι δολοφονικές της επιθέσεις έχουν κατατρομοκρατήσει τον πληθυσμό τόσο πολύ ώστε το 70% των Βάσκων, από φόβο δεν ασχολείται με την πολιτική. Όλο αυτό το διάστημα η ETA δεν έδειξε καμία μεταμέλεια για τις πράξεις της. Όπως δηλώνει προκλητικότερα ηγετικό

της στέλεχος: "Ο καθένας διαλέγει στρατόπεδο, αναλαμβάνει τις συνέπειες". Είναι η γνωστή μικροαστική καραμέλα ότι ο λαός είναι αλλοτριωμένος και πουλημένος στην "εξουσία", γι' αυτό η πρωτοπορία μπορεί να τον μεταχειρίζεται και σαν εχθρό αν κάνει λάθος στο στρατόπεδο. Στην πραγματικότητα η δράση της ETA στρέφεται συνολικά ενάντια στους λαούς της Ισπανίας.

Η τρομοκρατική οργάνωση επιδιώκει το διαμελισμό της Ισπανίας αλλά και της Γαλλίας και τη σύσταση ενός ανεξάρτητου βασικού κράτους που όμως θα είναι ένα ναζιστικό κράτος, προκεχωρημένο φυλάκιο του ρωσοκινεζικού άξονα στον Ατλαντικό. Όμως η απόσχιση απέχει πολύ από τις διαθέσεις των μαζών. Η ίδια η στάση του ισπανικού κράτους, με την παροχή διευρυμένης αυτονομίας από το 1979, δε δικαιολογεί μια τέτοια επιδίωξη. Τον Απρίλη, το νεολαϊστικό απόσπασμα Ζαρραϊ της ETA, που εφαρμόζει τη λεγόμενη "πάλη στους δρόμους", δηλ. τάγματα εφόδου, ενώθηκε με το αντίστοιχο γαλλικό "Γκαστεριάκ" για να σχηματίσουν το "Haika", τη σύγχρονη ETA. Ο Αντόνιο Ελόρζα, βάσκος καθηγητής πολιτικών επιστημών που έχει ασχοληθεί με την ιστορία της οργάνωσης αναφέρει: "Για να μην ομολογήσουν ότι μισούν την Ισπανία, λένε: "Η Ισπανία μας καταπιέζει". Όμως είναι εθνικο-σοσιαλιστές, με την

ιδέα μιας ενωμένης χώρας των Βάσκων, όπως ο Χίτλερ ήθελε τη Μεγάλη Γερμανία. Επίσης ο Άιχμαν είχε βρει ένα ιδεολογικό άλλοθι, ποτέ δεν θα μπορούσε να πει ευπρεπώς: "Είμαι δολοφόνος", καίγοντας τους Εβραίους (Μοντ, 1-2/10). Οι βάσκοι τρομοκράτες βλέπουν τους Ισπανούς με τον ίδιο τρόπο που ο Χίτλερ έβλεπε τους Εβραίους. Η Βασκική χώρα που θέλουν να φτιάξουν θα εθνοκαθαρίσει στην ουσία τους Ισπανούς αφού θα πάψει να τους αναγνωρίζει σαν ισότιμους πολίτες αυτής της χώρας. Στο πρόγραμμά τους μάλιστα διευκρινίζουν πως οι Ισπανοί της Βασκίας δεν θα απολαμβάνουν ούτε καν καθεστώς μειονότητας αφού θα ψηφίζουν στο ισπανικό προξενείο!

Σ' αντίθεση με την παλιά δημοκρατική ETA, η σημερινή έχει απομονωθεί απ' το λαό. Τα μέλη της έχουν μειωμένη πολιτική αντίληψη. Ένα τυπικό μέλος της ETA είναι άνεργος νεολαίος δίχως μέλλον, με έφεση στη βία. "Κάτω από άλλες συνθήκες, θα μπορούσε να είναι εξίσου καλά, σπασιματίας των παρισινών προαστίων, σκίνχεντ στη Βαρκελώνη, ή καταληψίας στη Μαδρίτη", λέει ο δικαστής Ραμόν Ιριάρτε (στο ίδιο). Η οργάνωση έχει δολοφονήσει πάνω από 800 πολίτες μεταξύ των οποίων και παιδιά. Όποιος μπει στη σφηκοφωλιά είναι δύσκολο να βγει. Στα 1986 η Μαρία Ντολόρες Γκονζάλες Καταραίν "Γιόγες" δολοφονήθηκε μπροστά στα μάτια του τρίχρονου αγοριού της από πρώην συντρόφους της στην Ορντίθα της Γκουιπούθκοου. "Το έγκλημα της: όχι ότι "μεταμελή-

θηκε", αλλά μόνο ότι πήρε αποστάσεις από την ETA για να επιχειρήσει να ζήσει φυσιολογικά (στο ίδιο).

Κατά τη δεκαετία του '80 στην ηγεσία της οργάνωσης βρίσκονταν οι Φρανσίσκο Μουγίκα Γκαρμέντια "Πακίτο" (που συνελήφθη και δικάστηκε πρόσφατα) και Χοσέ Λουίς Αλβάρες Σαντακρίστια "Τζέλις". Ο τελευταίος εφηύρε τη θεωρία της "κοινωνικοποίησης του πόνου" σύμφωνα με την οποία για να διεξάγεις έναν αγώνα θα πρέπει ολόκληρη η κοινωνία να υποφέρει από τη δράση σου, ενώ σε περιόδους εσωτερικής διένεξης (δηλ. μέσα στην οργάνωση) επιβάλλεται η έλλειψη ανεκτικότητας.

Στα 1992 τα ηγία παίρνουν εγκέφαλοι σαν τον Ιννάκι Γκαρθία Αρρέγκι "Ινάκι ντε Ρεντέρια". Η νέα ηγεσία συνεχίζει τις δολοφονικές επιθέσεις εναντίον ισπανικών και βασκικών στόχων. Για να αποφύγει τη διείσδυση της αστυνομίας καταργεί τα περισσότερα μετωπικά σχήματα της ETA, εντείνοντας τη συνωμοτικότητα της. Όμως ο δικαστής Γκαρσόν κατάφερε να κάνει μεγάλη ζημιά στην οργάνωση αποκαλύπτοντας ξέπλυμα χρήματος από μέρους τους κυρίως σε χώρες της Λατινικής Αμερικής. Επιπλέον, απαγορεύτηκε το περιοδικό της "Εγκίν" γιατί δημοσιεύει γράμματα για λογαριασμό της.

Για να αποφύγει την καταστροφή, η ETA έκανε εκεχειρία το Σεπτέμβριο του '98. Έτσι βρήκε την ευκαιρία να αναδιοργανωθεί και να ενισχυθεί στρατιωτικά. Τότε δημιουργήθηκε το EKIN που φιλοξένησε την εξτρεμιστική πτέρυ-

γα του ΚΑΣ (Κουρντιναδόρα Αμπερτζάλε Σοσιαλίστα). Οι πρόσφατες επιχειρήσεις της γαλλικής αστυνομίας μετά την άρση της εκεχειρίας εξάρθρωσαν την ηγεσία της οργάνωσης. Εκκαθάρισαν όμως και τα φιλικά προσκείμενα στην ανακοχή στελέχη. Έμειναν στην εξουσία οι εξτρεμιστές σαν τον Μικέλ Αλμπίσο "Αντζα" (ψευτο-κομμουνιστής θεωρητικός) ή την αδιάλλακτη Σολεδάδ Ιπαρραγκίρρε "Ανμπότο", υπεύθυνη για τις 13 τελευταίες δολοφονίες. Αναρχικήθηκε επιπλέον μια σειρά νέων στελεχών προερχόμενα από τα τάγματα εφόδου της ETA. Για παράδειγμα ο Φρανθίσο Χαβιέ Γκαρθία Γκατζελού "Charote" ο οποίος σχημάτισε "επιχειρησιακές ομάδες" αποτελούμενες από νόμιμους (ανήλικους που δε φακελώνονται από την αστυνομία) και παράνομους, ή ο Ασιέρ Ογιαρζαμπάλ "Μπάλζα", υπεύθυνος για την ένταξη νεολαίων. Ο Αντόνιο Ελόρζα εξηγεί: "Η μαρξιστική ή τριτοκοσμική αμφίεση δε διήρκεσε πολύ. Δεν έμεινε παρά η συνοπτική και μανιχαϊστική ιδεολογία, γεννημένη στα τέλη του 19ου αιώνα, με αυτές τις ξενοφοβικές και ρατσιστικές τάσεις που εξυμνούν το καθαρό βασκικό αίμα και τα πατροπαράδοτα δικαιώματά τους" (στο ίδιο).

Οι φαιοκόκκινοι ναζιστές της ETA κατάφεραν να γίνουν μισητοί σ' όλη τη Ισπανία.

Η θέση τους είναι στον νεοναζιστικό άξονα και τελικά στη συντριβή ύστερα από τα ποτάμια "κοινωνικοποιημένου πόνου" που θα ρεύσουν για χάρη τους στην Ισπανία.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ: Όλο και πιο σκληρά πλήγματα από την αντίσταση

Ο ρώσικος κατοχικός στρατός δέχεται ολοένα και πιο ισχυρά πλήγματα από την τσετσενική αντίσταση. Όπως δήλωσε ο αντιπρόεδρος της τσετσενικής κυβέρνησης, Αχμέντ Ζακάεφ, στο ειδησεογραφικό πρακτορείο "Τσετσενπρες" (16-12): "Έχει έρθει μια τέτοια στιγμή όπου η στρατιωτική πρωτοβουλία έχει περάσει ολοκληρωτικά στις τσετσενικές Ένοπλες Δυνάμεις... Η πρόσφατη, άνευ προηγουμένου με όρους βαρβαρότητας, στρατιωτική επιχείρηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας ενάντια στο Τσετσενικό Κράτος έχει καταλήξει, ακριβώς όπως προβλέφθηκε από στρατιωτικούς ειδικούς πολλών χωρών του κόσμου, σε πλήρη αποτυχία".

Οι χιτλερικοί κατακτητές εντείνουν την καταδυνάστευση του πληθυσμού και σκαρφίζονται κάθε λογής προβοκάτσιες για να παρατείνουν απεγνωσμένα την παραμονή τους στη μικρή, ανυπότακτη χώρα. Τουλάχιστον μια φορά τη βδομάδα λεηλατούν τα παζάρια αρκετών χωριών ενώ πρόσφατα λήστεψαν την κεντρική αγορά του Τζοχάρ (Γκρόζνι) όπως και άλλων πόλεων. Κατά τη διάρκεια μεγάλης κλίμακας επιχείρησης αντιποίνων στο Τσατσάν-Γιούρτ συνελήφθησαν 35 άτομα ηλικίας 15-35 χρόνων και στη συνέχεια μεταφέρθηκαν σε άγνωστη κατεύθυνση. Σε μια εισβολή στο πανεπιστήμιο του

Τζοχάρ δολοφονήθηκαν 6 φοιτήτριες κι άλλοι 10 φοιτητές τραυματίστηκαν. Στον οικισμό Χαττούνι, οι Ρώσοι βασάνισαν μέχρι λιποθυμίας τον 70χρονο πολίτη Γκ. Τουντούεφ για να ομολογήσει τη συμπάθειά του για την αντίσταση προκαλώντας του πολλαπλές κακώσεις. Σε φυλάκιο του Ουρούς-Μαρτάν ρώσοι στρατιώτες σκότωσαν 2 πολίτες λέγοντας πως πρόκειται για αντίποινα. "Τέτοιες μεθοδευμένες επιθέσεις στην Τσετσενία έχουν γίνει καθημερινές... Εκτέλεση πολιτών στο χωριό Εγκισμαπάτι, τρομοκρατική ενέργεια στο Αλχάν-Γιούρτ, με πάνω από 20 θύματα - αυτά είναι ένα μικρό δείγμα από την πλήρη λίστα των στρατιωτικών εγκλημάτων των ρώσων φασιστών στην Τσετσενία μόνο την περασμένη βδομάδα" (www.chechengovernment.com, 22-12).

Την ίδια στιγμή, οι Ρώσοι συνεχίζουν το βομβαρδισμό με ρουκέτες και βόμβες της ορεινής νοτιοανατολικής χώρας δολοφονώντας αθώους πολίτες. Αρκετοί απ' αυτούς σκοτώθηκαν την ώρα που μάζευαν ξύλα για το χειμώνα. Πόσο υποκριτές είναι οι άνθρωποι της Ρωσίας όταν φωνάζουν ενάντια στους ΝΑΤΟικούς βομβαρδισμούς οι οποίοι τουλάχιστον σκόπευαν καθορισμένους στρατιωτικούς στόχους ενώ οι ρώσικοι στόχοι έχουν την εξόντωση του ίδιου του τσετσενικού λαού!

Οι Ρώσοι νεοναζί, προκειμένου να βγουν απ' το αδιέξοδο στο οποίο έχουν περιέλθει, σχεδιάζουν, σύμφωνα με δηλώ-

σεις του στρατηγού Κβασνίν, τη μόνιμη εγκατάσταση φρουρών σε 203 πόλεις και χωριά της χώρας. Η ανατίναξη του αυτοκινήτου στο Αλχάν-Γιούρτ αποτελεί τμήμα αυτού του σχεδίου. Αμέσως μετά τη δολοφονική ανατίναξη κατηγορήσαν τους Τσετσένους ενώ δημιούργησαν μια "έκκληση του τοπικού πληθυσμού" για την προστασία του. Έτσι σύντομα εγκατέστησαν τοπική στρατιωτική φρουρά. Αλλά οι προβοκάτσιες και τα τερατώδη ψέματα των Ρώσων δε σταματούν εκεί. Αφού παρουσίασαν τους Τσετσένους πατριώτες σα δράστες αεροπειρατίας στο Νταγκεστάν, αφού τους κατηγορήσαν ότι βοηθούνται από ξένους μισθοφόρους, διέσπειραν ειδήσεις του τύπου "ο Μασχάντοφ τραυματίστηκε" ή ότι οι Τσετσένοι διέπραξαν απαγωγή στο έδαφος της Γεωργίας. Όμως σ' όλες τις περιπτώσεις διαψεύστηκαν είτε από την κυβέρνηση της ηρωικής χώρας είτε από εκείνη της Γεωργίας.

Η αντίσταση στους Χίτλερ γιγαντώνεται σημειώνοντας σοβαρές επιτυχίες. Ο Α. Ζακάεφ μας πληροφορεί: "Οι τακτικές του ανταρτοπολέμου ενάντια στο ρώσικο κατοχικό στρατό δικαιώθηκαν εντελώς. Διεξάγοντας επιθέσεις, φυτεύοντας νάρκες στις πορείες των ρώσικων στρατιωτικών γραμμών, οι Τσετσένοι μαχητές με τις λιγότερες απώλειες εξοντώνουν καθημερινά εκατοντάδες ρώσων επιθετιστών,

